

مهسعوود محممد

له پەرۆشهکانی ژيان

ستۆکھۆلم- ۱۹۹۷

له پەرۆشهكانى ژيان
مهسعوود محهمهد
ستوكهولم- ١٩٩٧

له پښتو ژبې

پەرۆش دەستی پیکرد لەو رۆژەوه که بە جۆریکی فام تییدا وڤه، هیزی ژیهوری به بهر ماددهی مردوودا گهرا ئیتر له زیندهوهردا پەرۆشی بهردهوام بوون به بژیو و به بهرتهک دانهوهی مهرگ و به زاوژی پرسکا، چهندیکیش ماددهی زیندوو به پلیکانهی سه رهژووردا هه لکشا بازنه ی پەرۆش به هه موو لایه کدا به رینتر بۆوه و قوولتر رۆچوو به هۆی پتریوونی ئەو لایه نانهی که ده بوو هیزی ژیهوریان بداتی و به فره بوونی ئەو په نامانهی که هه ره شهی فۆتانیان لی ده کرد و به ناچاری له فره چهشن کردنی فیلی خو پاراستن و راوکردن، ئەوسا ماددهی زینده ل، که وته باری گۆرانکاری و هه مه رهنگ بوون چ له بنه رته کانی و چ له لکانه ی لپی ده بوونه وه به وهدا هه سته سه ره تاییه کانی فراژی بوون به ره و پله ی «غریزه» که بیمه به ست و به دلخوازیش رت کردنه وه و سه لماندن ی به کارده هینا، غه ریزه خویشی دابه ش بوو به سه ر جۆره ها زینده وهری به ره و پیتشچووی بۆ کرانه وهی هه ست به ده ور و به رکردن و فره تر بوونی فیله کانی بۆ ره واندنه وهی ته نگوچه له مه کانی به دم ملیۆنه ها ساله وه که قرانی هه زاران جۆری دیت که حالویار بۆیان نه هاتی یان هۆی خو پاریزیان کورتی هینا یان له بهر نه گونجان به ده ور و به ره وه یان که موکوری بژیوگیری. وهختیک هات مرۆ پهیدا بوو به و تاییه تمه ندانه ی که له هه موو بوونه وهری جودا کرده وه، به مردوو و زیندوو یه وه. ئنجا پهیدا بوونی ئەم مرۆیه چ بدیته وه به بازیکی به رینی فراژووتنی له سه ره خو که هه لاواردی کرد له هه موو زینده وهری پیتش خو ی و ئەو نه سه له ی به وه له دیشی هینا، یاخود بدیته وه به توانستیکی تینی فروسما <١> که له پشتاوپشتی به سه رچوویدا هه رگیز نه پرسکا بوو، له هه ردوو حالدا ئاکامه که هه ر ئەوه یه که مرۆ هه ست و هۆشه نوویه که ی کرایه وه له جۆری کردار و تیرامان و مه یل و مجیز که به دم زه مانه وه به ره و فره بابه تییه وه بوونه وه و خواری ژوور چون به سه ر هه لسوکه وتی ته جربه و هه لدا، به وه شدا پی به پی هه رچی مه زموونی کۆمه لایه تی و میژوو هه یه ده رکه وت. رهنگه یه که م شتی له ترووسکه ی هۆش گه شاییته وه «ئاخاوتن» بوویت چونکه ئەو دهنگه نامه فهوومانه ی له گه رووی زینده وهره وه ده ردین که رسته ی ده ربپینی هه سته ی غه ریزی بوون که راگه یه ن نین (وهک ئاخاوتن) به شیکی به رچاویش له و دهنگانه بۆ مرۆ ماوه ته وه وهک که له ده می تووره یی و ره زامه ندی و گومان و یه قین و ترس و هیمنیدا دهنگی وه ها ده رده په رپینی ئەو هه ستانه به ده ر ده داته وه و نزیکه له میاوه ی پشیله

و نهرمه حيله‌ی ولاغه به رزه‌وه به پیتی حالوباری جودادا. ئنجا که ههستی غه‌ریزه گۆرا به فامی ئاگاداری ئه‌و دهنگانه کورتیان هینا له راگه‌یانندی وینه و واتای هۆشکرد ئیتر «ویژه» به زه‌رووری بووه ته‌رجومانی هۆش. ههر له‌م گۆشه‌یه‌وه بوو به بیرمدا هات ئاخواتن یه‌که‌م داهینانه‌کانی هۆشه چونکه مانعی‌ک نییه له‌وه‌دا مرۆ بۆ ماوه‌یه‌کی کورت یان درێژ به‌رده‌وام بووبی له‌سه‌ر شیوازی کۆنی لایه‌نه‌کانی دیکه‌ی ژبانی تا وای لێ هات، دوواتر، جلک له‌به‌ر بکات و به‌قیته‌ی ب‌روات. که هات نوتق نه‌یتوانی به‌وشه‌ی تاک و تیکه‌ه‌لکیش له‌گه‌ڵ عه‌قلدا جووت ب‌روات به‌ره‌و لیکدانه‌وه‌ی بێ قه‌ید و سنووره‌وه زه‌کای هه‌لکه‌وتوه‌کانی مرۆ - وێرای ته‌جره‌به - به‌هانای هات له‌داهینانی هیمما و نیشانه و ئاماژه بۆ پ‌رکردنه‌وه‌ی ماوه‌ی نیوانیان، ئه‌ویش به‌پیتی ئیمکان. مه‌یله‌و سه‌یره که سه‌ره‌تای نووسین به‌ر له‌په‌نجا و ئه‌وه‌نده سه‌ده‌یه له‌گه‌ڵ ئاخیرین مۆدیله‌ی تیگه‌یانندی سه‌رده‌م بگه‌نه‌وه یه‌ک له‌به‌کاره‌ینانی وینه و رهمز له‌بری دهنگه‌کانی هه‌یجا به‌وه‌شدا ئاسانی سه‌ره‌تا و زه‌حمه‌تی ئه‌نجامی وه‌سیله‌ی تیگه‌یاندن له‌زۆر باردا پیکه‌لپیک بوون.

په‌رۆشه‌کانی رۆژگاری شکه‌فت که بریتی بوون له‌خۆپاریزی و بژیو و جۆریک داگردن و خه‌فتیانی ئاگر، له‌قوناغی شوانیدا و دوواتریش له‌کشتوکێل له‌قوولایی و مه‌ودای زیاد کرد وه‌ک بلین په‌رۆشی پارێزگاری گه‌ییشه‌ پاراستنی که‌لوپه‌ل و ده‌ورویه‌ر که ده‌بوو ئه‌ویش فه‌راختر بێت به‌پیتی فره‌بوونی که‌رسته‌ی گوزه‌ران، هۆشیش به‌ره‌و قوولیه‌که‌وه بووه که ته‌جره‌به و لیکدانه‌وه و میرات <٢> ره‌خساندیان، شه‌به‌نگه وه‌هم کرده‌کانی دیارده‌ی سروشتیش ته‌نکه ترنجۆکیکیان له‌ئه‌فسانه ته‌نی، هیندیکیان بۆیان لووا زۆر بژین: چه‌ندیکی بروسکه بلا چاندبیتی یان فرته‌نه هه‌لیکردبیت یان بوومه‌له‌رزه دنیای هه‌ژاندبیت یان ئه‌ستیره و رۆژ و مانگ ئاوابووبیتن و گه‌شکه‌دارانه هه‌لاتبیتنه‌وه ده‌روونی پشتاوپشتی مرۆی کۆنینه‌یان وروژاندوو به‌شه‌به‌نگی هیزی په‌نام که زه‌هر ده‌وه‌شین و ده‌رمین یان بزهیان دیتێ و ئاوه‌دان ده‌که‌نه‌وه.

قسه له کرانه‌وه‌ی فام و کرانه‌وه‌ی گومرایی و کرانه‌وه‌ی ئومید و کرانه‌وه‌ی ترس و پتر بوونی تیک ئالقان به‌دم زه‌مانه‌وه تا ئه‌و رۆژه‌ی دوا‌ین مۆدیله‌ی ترسی نه‌وه‌ی، ئه‌ویش چیروکیکه ئه‌گه‌ر ده‌ریا مه‌ره‌که‌ب بێت به‌نووسینی وشه‌کانیه‌وه وشکایی دیت، جا ئه‌گه‌ر ده‌فته‌ری هه‌موو ترس و شادی و تالی و ته‌مایه‌کی که له‌گه‌ڵ رۆژگاریان به‌سه‌رچوون، بسپینه‌وه و خه‌ریکی ئه‌و بابه‌تانه بین که له‌شاریکی ئه‌م سه‌رده‌مانه‌ماندا په‌یدان هۆش پنیانه‌وه ده‌حه‌په‌سینت و له‌ئه‌ژماریان فل ده‌بیت، فل بوونه‌که‌شی زیاد ده‌کات که بمانه‌وئ سه‌ره‌ده‌ری له‌بنه‌مای هیندیکیان بکه‌ین چونکه دۆزینه‌وه‌ی بنه‌ما وه‌ک هه‌ست کردن به‌شتی زه‌قه‌وه نییه، نیوانیشیان هینده‌ی نیوان «جوهر و عرض - گه‌وه‌هر و به‌لغ» لیکتر دووره. هه‌رچی دانیشتووێ سه‌ر زه‌وی هه‌یه کۆبینه‌وه بۆ دۆزینه‌وه‌ی ئه‌و ناوه‌رۆکه نه‌فسیه‌ی عه‌ره‌ب و ئه‌وروپایی به‌ره‌و پ‌شخستنی ئه‌م‌پرازی ناساندن (أداة التعريف) له‌ناو پرواند کوردیشی به‌ره‌و دواخستنه‌وه برد ناگه‌ن به‌هیچ ئاکامیک مه‌گه‌ر خه‌یا‌لکیشه‌کی (تداعي الاخيلة) یه‌کی پ‌ر له‌گریمانه (فرضية) که به‌چه‌پ و راست و هه‌موو لایه‌کدا په‌رت ده‌بیت و سه‌ر به‌هیچ راستیه‌که‌وه نایت، هه‌تا دووارۆژیکی دوور به‌ده‌م پ‌شکه‌وتنیکی زانستی درێژخایین که ئه‌وساش له‌وانه‌یه هه‌تا هه‌تایی تیگه‌یشتنی خۆ به‌ده‌ست هه‌یج عه‌قل و زانستی‌که‌وه نه‌دات.

پەرۆشەکانی رۆژگار وەک ناوەرۆکی رۆژگارە لە چرپی و پری و گری و گال، کە تیشیەوێه را دەمین
حیسابی خۆشی و هەلی بەختیاری گوم دەبیت کە ئەویش «پەرۆش!» یکه زێدە دەگمەن و، بە نۆرە
خۆی، دابەش دەبیت و بەسەر جۆری وەهادا بە دواکەوتنی ئاسان نییە، هیندیکیشیان دەچنە ژیر گوتە
«مصائب قوم عند قوم فوائد» - واش دەبێ سوودی هەندیکیان بۆ هەندیکیان مسیبهتە - رەنگە
سوودیش بیت.

پەرۆشەکانی سەر دەم دابەش دەبن بەسەر ولاتاندا بە پنی پشکی هەر ولاتە لە دواکەوتویی و کالی و
کرچی بیرورا و پووچەلی تەجرەبەکانی تا ئەوێ نەمدیت نەسبەتی نیوان دوو لایەنی موعادەلەیهکی
کۆمەلایەتی جووت و ریک هاتبیت وەک نەسبەتی نیوان خەفەت و دواکەتوویی، ئنجا هەر وەک پارە لە
دەست گێلە پیاودا دەبیتە زێدە وزە بۆ خۆرماندن هەر وەهاش بەشی هەر زۆری سەرچاوەی بەختیاری لە
گەلە پاشکەوتووکاندا دەبیتە هەلدیری مل شکان و ورد وونی پەلاسون: تا ئەمرۆ تینەگەییشتین،
هەلژانی نەوت بەسەر جیهانی فەقیراندا چەندی خۆشی بوو چەندیشی پەژارە، چونکە باشترین
سوودمەندبوون بە نەوت ئەو بوو کە دەولەتمەندانی غەیری جیهانی ئیمە چەک و ئەسبابی کەیف و
تیریان پێ دەفرۆشت. ئەوێ لە قەوارەیی خەفەتی سەر سینەیی جیهانی سنیەم و چوارەم و بەولاترەو
زیاد دەکات لەو دەویە کە دەبینین خەفەت و پەرۆشی لەو گەرەتر لە جیهانی پێشکەوتوودا پوایەو و
رەویەو، هەموو چاوەکی کرایەو و بیلایەنیش بە روونی دەرک دەکات کە بەشیکێ زۆر بەرچاوی هۆی
مالکاوولی جیهانی ئیمە لەوانە نییە هیچ گرفتیک پەیدا بکات لە نیوان بنیادەمی نەختیک دروستبێن و
هەناو پاکدا چونکە خەفەتی هەر زلی کە خەفەتی بچووک و گەرە و ناوەنجی هەلدینیت ئەو کرمە
جوولەیی دەروونییە بۆ تامەزرۆیی ستم و دەست وەشاندن کە وەک دروشم دەشەکیتهو بەسەر نامانجی
موقەددەس و رازایەو و دەبیتە پەلکەزیرینەیی قەشەنگ ئیتر بە دەم هەلەلە و قەشمەرچاری و زورنا
ئەنگیویەو گیان دەئەنجینیت و پروو و شیردەر لە ناو دەبات. وەی لە بەرەکەتی کرمە جوولەیی
گەشوگۆل!

ئنجا کە بۆ چاویکی بینای چەشمەندازی لی لیل نەبووی بە چاویلکەیی رەنگاوپرەنگی ئایدیۆلۆژیا و
گونجاندن، کە ئەو بەلایە ناگەهانەیی وەک هەوری رەش جیهانی سییەممانی تەنیووتەو قەزا و قەدەرێک
نییە رەت نەکریتەو شیمانە (احتمال) یەکیش نییە کە هاتنە دی یەکجار لەگۆین بیت، ئەو بەلایەش نییە
روودان و نەدانی لە تەرازوودا هاوکیش بن بەلکوو لە مەنتیقی هۆشیکێ دروستدا کە گێژ نەبووی بە
دلکرمیی و شەهووت، شیمانە هەرە سست و بە دوور حیساب کراوەکە بیت... کە بۆ ئەو چاوە بینایە
دەرکەوت، وشک بوونی شەلەگەکان و بووربوونەوێ زەویەکان و راقەنانی مینوودارەکان و چۆل بوونی
خانەکان، ئا ئەم مسیبهتە خەمساردییان بۆ بەس بیت بێ ئەوێ پەکی کەوتبێ لەسەر بەلاغەتی
رستەسازی فەلسەفی و هیممەتی تیژکردنەو لە هەلئانی ریکخراو و حیزبان و بەهانەیی تیکهەلقزان بەو
جۆرە دەیان سالە لە عالەمی سییەمدا خوومان پێو گرتوو... کە ئەمە و ئەو و هۆو لە جیهانی سنیەم
و دەیەم و بیستەم بە سەخاوتەو دەباریتە سەر ملیارەها بیچارەیی گەلەکانی، شتیکێ ئەوتو نافرەجا و
شووم و دزیو دیتە بەرچاوی هەر تەنها دەرکەوتنەوێ زێدە بەدبەختیەک بۆ هەست و هۆش رادەکیشتیت

که رزگار بوون له بهدایه تیه که ی مومکین نه بیت چونکه دلنیا بوون له وهدا ئەو مسیبه ته مرۆهارانه و ئەو فهلاکه ته داهیزکارانه ده بوو له بنه رته وه روو نه دن و به دیلیشیان له سه لامه تی و هیمنا یی گوم و قه دهغه بوون به پتی هه وه سی ئەو نه فسانه ی توغیانیا ن کرد و زولمیا ن گرت هه ر و خو یانیا ن کرده عیفریت له ناپوره ی ئەو بیچارانه ی له دیرزه مانه وه مرۆفایه تی خو یانیا ن له ده ست داوه، ئەو دلنیا بوونه و یه قینه به لاکه به پوزی حه قیقی و سه رشیتوینی خو یه وه درده خات که هیچ سیبووری پتوه نییه نه ک هه ر چونکه به لاکه بی زه روور هت با ری به لکوو چونکه ده توانی له خو رای ی و بیسه به ب تا چه ندیکی هه ز بکات به رده وام و له زیاده کردندا بیت نجا له بهر ئەو هیچایه تیه ی لی دیت مانگ له دوا مانگ بهدایه تیه که ی فراژیتر بیت و له بیروت رۆژ له دوا رۆژ تیه له کشیت و له نیوان خه لقی دیکه دا رۆژ له دوا شه و و له نیوان شیتویتی خه باتیشدا سات له دوا ی سات، به پتی فهلاکه تی بیره زای یه کتر کوشتنیشیا ن پرووشکی ویرانی و مه رگ و نه گبه تی به سه ر خه لقه نده ی نیوه نووستوی ده وریا نه وه بیاری نیت، ئا لیره دا هه شارگه یه کی په رووش هه یه وه ک کانی تازه زاو چه ندیکی لی هه لکه نیت پترت په رووش پی ده به خشیت و با یی پنیوست نه بوونیشی پترت قیز هه لده ستینیت ده شتخاته سه ر هه سره تی تالوتفت به وهدا ده رگه ی گوته ی حه قت لی داخراوه دژی هه لوهستی هه ره پووچه ل و رووداوی هه ره سه ته مکار: که سیک ی له ره شداگه رانی جیهانی سییه می ده یه مان وردبیته وه خه ریکه به په نجه ی ده ستان هه ست به خه ست بوونه وه ی به لا بکات و شعور به تیخزانی په ژاره بی له میشکو له ی ناو ئیسقانی بکات وه ک که دوو پشک له بن که وش ی بجوولیت. من گه له کانی ده بینم وه ک که سیک ی ئاگر له شاقه لی جلکی به ربوو بیت و ده شینیت پییدا بلاو ده بیته وه ناشتوانی راسیت په نجه یه ک له کوژاندنه وه ی بجزیوت... خه لقیش له په رووشداری و خه فته لی خواردنی پشکی خواری و ژووریان هه یه وه ک که شاعیری کورد «نالی» گوته یه تی:

ته رزه ئینسانی هه یه غه م قووتیه
من خه می خووم و هه می عاله م ده خووم

خوای لی خووش بیت.

سه رگورشته یه کی گه پ ئامیزیش هه یه ده لی، کابرایه ک ته بیاتی له گه ل خه فته ریک بوو تا ئەوه ی شتیک نه بوو له به رچاوی ئەو بی خه فته بی، خه لقه که ناویان لینا، مامه خه مه. به یانییه کی زیده ده گمه ن خه به ری بووه بیری له و چه ند و چو نانه کرده وه که خه فته تی بو ساز ده دن هیچی نه دوزیه وه خه ریک بوو خه فته له بیخه فته تی بخوات، ژنه که ی به ژوور که وت گو تی: ماکه ری جیرانمان جاشکیکی هیناوه کلک و گو یی نین، مامه خه مه دوو ده ستی لیکدان و گو تی: لا حول ولا، جا ئەگه ر جاشک گه یشته ته مه نی بارلینان و له قوری لنج چه قی خو نه کلک و نه گو یی هه ن تی نووسین و ده ری به نین. راستیه که ی خاوه نی ئەم دیرانه خو ی نه کردو ته سه ربازی خه فته دوزی، ره شبینیش له ته بیاتیدا نییه، له وانه یشه راست بی بلیم، یه کیکه له و که متاکورته ی گیانیا ن جیهاندوستیا ن به فه لسه فه وه هه لمشتوو ه و باوه ر به حه تمی بوونی ده رچوونی مرۆ له کاری خو رپله، له ویزدانیا ن رۆچوو ه، یه قینیشیا ن چه سپاوه رۆژیک دیت

که م ناگاترین کهس گالته بکات به و وړینانهی له م رۆژگارهدا له مپهړ دهخاته بهر ههنگاوی بلیمهتان. من هینده ههستیار نه ده بووم له ئاست نازاری گیلوویلی خوترنجین ئەگەر زیده عاشقی گهشایی مومکین و بهرته ما <۲> نه بوومایه که بیرى پووجهل و نه نکایی هوش و بیوزهیی عزم و گیلی رومانین و گومرایى ئامانج به تیکرایى و هی پیشهنگهکان و سه روکهکان و به له دهکان به تاییهتی دهیان کاته خهیاڵ و شیتی و زیان و ویرانى و مهرگی تالوژال. ئنجا ئەگەر بیئومیدی وهیا کهم ئومیدی پهیدا بوو له روونبینی ئەوانهیی جلّهوی کارانیان له دست گرتوووه خو پیشتر ئومید به تهواوی گووم بووبوو له وهدا ئاپورهی خه لک رهفری ئەو به لایانه بکات که زۆرینهی سه رپه رشتان و پیشهنگهکان به پیتۆلی و به گیلی دهیهۆنهوه. بهم جوړه دوو سه ری بازنهیی میحنهت به یه کدی دهگه نهوه به دهوری واقیعیکه وه وا له برهوی گرژی و تهنگه تاوی ئەوتودایه قیز و بیز ده بزئیویت.

من که گولیک ده بینم به سه ر چله که یه وه له بهر بیئاوی وشک بوته وه ئازارم ریکم دهگوشیت و په رویش دهخۆم بو ئەو گولانهی که ده بوو به جوانی و گهشایی و هه ناسه ی عه تره وه بکرینه وه چونکه من ئەو گیزه نیم خه فتهت بو سوود بخوات و سه رمایه ی له بیر بجیته وه: وشکایی سه رچاوه ی هه ر ئاویک بریتیه له بیبهش بوونی کومه لیکى زینده وه ران له خواردنه وهی و بیبهش بوونی کومه لیک مرؤف له داشتنی شیناوورده که یان، که سیکى به جحیلش مرد برانه وهی زنجیره یه کی مرؤیانه که ده ژیان و زاوژیان ده کرد چونکه نه مانى زیندوو یه ک نه مانى خوی و وه چه کانیه تی [که جارئ نه زاوون]. گرژیی رووی ئاده مییه ک به داهه تن نیشاندهری هه لوه ستیکى نایه تی نه زۆکه، به که مه حیسابینکیش کوشنده ی بزیه ک و زینده به چال کردنی سلاویک و داخستنی ده رگه یه که بو ئاشنایی و براده ری بکریته وه، ئنجا گرژی و گهشاییش ده ماری هه ستیار ده گه زیت و وینه ی خوی تیدا ده فریسمئ چه ند رۆژیک له گه لیدا ده ژیت، و «مثل کلمة طيبة كشجرة طيبة أصلها ثابت» <۴> وشه ی چلکنیش وه ک درهختیکى چلکنه خۆزى له زهوی بنه کیش کرابایه.

چ زۆرن خه فتهت و جوړهکانی و پلهکانی، له عنهت له زۆر و له کهمی و له پلهکانی و جوړهکانی، وای له بهختی وه رگه راو که په ندياران و بیریاران و خاوهن فهلسه فان راده سینه وینه کیش کردنی خه فتهت و هویهکانی و هه شارگهکانی که گویا شتی سروشتین و به مله وهن و لئ ده ربا زبوونیان مومکین نییه و «... کاللیل الذی هو مدرکی - وهک ئەو شه وهی که هه ر ده مگاتئ» ئاخو چی مهنعی کردن له وهدا که گهشایی و بهختیاری و شته چاکهکان بدهنه وه به سروشتی شتان و داخواری نهفسان؟ بوچی ئەمیان هی به مله وه بوون و بریاری حه تمیهت و زه نهی به دیه نه بی! چییه وا ئیراده ی عاقلهکان و قه ریحه ی بلیمه تهکان و پیتۆلی زیره کهکانی به ره ی ئاخپوهر و کارامه و نووسه ر و ته شکیلیان ناچار دهکات له جیاتى هه موو ئاده میزاد ئالای ته سلیم بوون هه لیکه ن بو چاوه چاوی هه ره شووم و قه زاوقه ده ری هه ره قورس و حه تمی بوونی هه ره سه خت و ناحه ز! چییانه وا به نامه ی په رویشیان بو حه ق چی زیده به دی دلدریوه و کوشنده تری چاکه یه و به هیتره بو ته سلیم بوونمان، ئەومان له گوئ ده چرپینن؟ بو له به خشنده ییه وه نهختیک دروی شیرن و ساخته ی له مجیز تیکه ل به شیمان هکان ناکه ن به لکوو سه وزایی و گهشاییه کیان

پتوه دهبی؟ تۆ بلیی له دهرهوهی ناوهړۆکی «تناقض» و «وحدة الأضداد»^٥. پلیکانهیهکی سهرهژوورچوون دهست نهکهوی؟

من دلم تیک هه‌لدیت که بزانه بوونم له نه‌بوونی تۆوهیه و سه‌لامه‌تیم له فۆتانی تۆ دیتته دی و داهاتم به‌نده به ئیفلاسی تۆوه. جیهانم به ورد و درشتیهوه ده‌دزیت ئەگەر به به‌لگه چه‌سپا که بنه‌مای له‌سه‌ر یه‌کتربرینه‌وه و دژکاری و قهرکردن هه‌لستا‌بیت. تف له‌و ژینه‌ی له‌ مه‌رگ ده‌زیت و به‌ ویرانی ئاووس ده‌بیت... من رقم له‌ مه‌رگ و نه‌بوون و به‌سه‌رچوون و پووچانه‌وه په‌نجه‌گیرترم ده‌کات له‌ ژین و له‌ به‌زاندنی هه‌لوه‌شینه‌کانی و له‌ فیلدۆزی بۆ ده‌وامه‌ پێ دهره‌کانی تا ئەوه‌ی باوه‌رپیکم گرتته به‌ر پینچه‌وانه‌ی لیک هه‌لوه‌شاندن و پوواندنه‌وه‌ بیت. ئەگەر بێ گومان لیم سوور بوو مانه‌وه‌م به‌نده به‌ نه‌مانی فلانیک، هینده‌ی لزومی ژین لیم ده‌بیتته پیویست فیلیک له‌و حه‌تمی بوونه‌ بکه‌م به‌ دۆزینه‌وه‌ی مو‌عاده‌له‌یه‌ک فاکته‌ری ناچاریه‌که تیببات و رێ خۆش بکات بۆ پیکه‌وه‌ گۆزه‌راندن و براده‌ری، ده‌قه‌که‌شم له‌وه‌دا دیتته‌وه‌ که من وازبه‌هێنم له‌ به‌شیک پتوه‌ند بوونی مانم به‌ نه‌مانی فلانه‌وه‌ ئەویش واز له‌ به‌شیک ئه‌وتۆیی به‌هینیت ئیتر ئەو سێ چوار یه‌که‌ی بۆ هه‌ر یه‌که‌مان ده‌مینیتته‌وه‌ سوود به‌خشته‌ بۆ ئەو و من و تیکرای خه‌لق له‌ مانه‌وه‌ی چوار به‌شی ته‌نها یه‌کێمان [به‌ تیچوونی لایه‌که‌ی تر]. دوواتریش ده‌شی هۆیه‌کی پیکه‌وه‌ هه‌لکردن بدۆزینه‌وه‌ بۆ تیه‌ینانه‌وه‌ی چواریه‌کی که‌ بۆ ناشتی له‌ ده‌ستمان دابوو که‌ له‌ ئاکامدا ده‌بینه‌وه‌ به‌ هه‌شت چواریه‌کی خشت. خۆ ئەگەر گه‌یشتن به‌و ته‌رزه‌ مو‌عاده‌له‌ی وه‌ها نه‌رم و نیان له‌ واقیعدا به‌و ئاسانییه‌ به‌رچاوه‌ی سه‌ر کاغه‌ز پیک نه‌یه‌ت هه‌ر نه‌بێ شه‌ره‌فی نییازه‌که‌ و ئاکامیک لێ بکه‌ویتته‌وه‌ ئەوه‌ ده‌هینی ئەرکی ئەو موژده‌یه‌ و بانگه‌واز بۆ کردنی و ترساندن له‌ پشتگۆی خستنی و سرپینه‌وه‌ی له‌ هه‌موو حیسابانی بۆ هه‌لبگیریت، ئنجا سه‌ر دانه‌واندن بۆ برپاری ئەو ته‌ناقوزه‌ی که‌ هه‌میشه‌، به‌ لای که‌مه‌وه‌، لایه‌نیکیان هه‌لده‌وه‌شینێ له‌ بنه‌ره‌ندا بنباربوونی قورساییه‌کی مرۆپلایشینی ئه‌وتۆیه‌ که‌مترین سه‌ره‌نجامی له‌وپه‌ری سنووری ئەو خه‌ساره‌یه‌ تیه‌ر ده‌کات که‌ له‌ دروشمیک نه‌شمیلانه‌ی تیکه‌ل به‌ خه‌یال ده‌که‌ویتته‌وه‌. ره‌نگه‌ بگوترێ موژده‌دان به‌و ته‌رزه‌ مو‌عاده‌له‌ی دۆستانه‌ی برایانه‌ ده‌کیشیتته‌وه‌ بۆ خه‌وی مه‌غنا‌تیه‌سی له‌ نیوان که‌سانیک هیز و بیه‌زییان خوار و ژووره‌ له‌ ئاکامدا ده‌بیتته‌وه‌ ده‌وامه‌ی ئەو حالوباره‌ی ده‌وله‌مه‌ندی ده‌وله‌مه‌ند کرد و هه‌ژاری هه‌ژار کرد، منیش ده‌ست به‌ دامه‌نی ئەو سه‌بره‌وه‌ ده‌گرم که‌ پوواوته‌ دووای دوو سه‌د سال له‌ تیژ کردنه‌وه‌ی لیکه‌ه‌لوه‌شاندن و ره‌فزی مه‌سه‌له‌تی و ده‌لیم: وینه‌کیش کردنی ئەم موژده‌یه‌ به‌و دزیویه‌، خۆی له‌ خۆیدا په‌رۆشیکه‌ گیرخواردن به‌ ده‌ستییه‌وه‌ دووری کیشا و ده‌رگای به‌ره‌و جیهانی ویرانی و نه‌هاته‌وه‌ کرده‌وه‌: خۆ ئەو بانگه‌وازم بۆ به‌ر هۆشی هۆشداران یه‌ک تاکه‌ وایه‌ری نییه‌ ته‌نها بۆ به‌رگویی هه‌ژارانییه‌وه‌ ببات مه‌سه‌له‌تیان پێ سه‌لمینیت به‌لکوو بانگه‌وازم له‌ کۆتایی سه‌ده‌ی بیسته‌مدا زیلی ده‌نگده‌ره‌وه‌ی مه‌ینه‌ت و ترساندن له‌ تیدا چوونه‌، پرووی وه‌لای ده‌سه‌لاتداری که‌م ئەژماری پتر به‌ربه‌لابووی تیشکانه‌ له‌ سوونه‌وه‌ی دۆزمنایه‌تی و ده‌ مه‌زن کردنه‌وه‌ی رق و کین، ئنجا «بانگه‌وازه‌که‌» پاداشیش هه‌لناگرێ بۆ قیامه‌ت، بگره‌ یه‌ک رۆژیشی دووا نایه‌خیت له‌ ژوانی هه‌ره‌ نزیک، له‌مه‌ش بترازین، ئەو بانگه‌وازه‌ له‌ هۆش و گۆشی ئەو سه‌رۆکانه‌ی پیشه‌نگی خه‌بات و ته‌قه‌لا ده‌چرپینیت که‌ هه‌زاران ملیۆن ده‌ستوپاوه‌نده‌ سافیلکه‌کانیان په‌لکیش ده‌که‌ن بۆ سه‌ختترین

رېځگای چاره‌سهری بڼه‌رېتی و دروشمی بریپیی که پووچه‌لییان ددرده‌کوی بۆ هه‌موو نیگایه‌کی قیاسی بکات له‌گه‌ل چاره‌سهری نابڼه‌رېتی که میلیه‌تانی دیکه‌ی به‌سهر توقه‌له‌ی ژیاری و ئاسووده‌یی‌وه گه‌یاندوته باوه‌شی به‌ختیاری. به‌هه‌مه حال بانگه‌وازه‌که ره‌وتی له‌گه‌ل ره‌وتی نه‌و گۆرانکاریه ئاساییه که به‌سهر له‌نگه‌ری پیکه‌وه ژیان و هاریکاری و ئالوویر و په‌زامه‌ندی له به‌رژه‌وه‌ندی دوو لاییه‌وه مرؤی له ژیان شیکفته‌وه گه‌یاند هه‌ر پووی مانگ <٦>. ئنجا نه‌گه‌ر بانگه‌وازه‌که بۆی بلوئ پشت ببه‌ستی به شینوازی ره‌فتاری ژیاری و ئامرازه زانستییه له‌مپه‌ر به‌زینه‌کان لئی ده‌وه‌شایه‌وه، به‌ره‌و ئومیدی دلپه‌سه‌نده‌وه شه‌قله‌ ئاوی گه‌ش و شه‌قامی گوئ و باغ په‌یحان چن بکات و ته‌لاری هه‌سانه‌وه‌ش بۆ زه‌ماوه‌ندی بووکتینی بسازینیت.

چی لیره‌دا گوترا ناکیشیته‌وه بۆ نه‌سه‌لماندنی وینه‌ی سته‌م و دزیوی و په‌نجاندن له رابوو‌دووی مرؤفا که به داخه‌وه به‌شیک ته‌واوکه‌ر و ترسینه‌ر بووه له ناوه‌رؤکی کومه‌لایه‌تی، تا ئیمپرؤکه‌ش به‌رده‌وام و له په‌ره‌سه‌ندنیشدایه له به‌شی هه‌ره پان و به‌رینی پووی زه‌مینه غه‌مگینه‌که‌ماندا. به‌لام مه‌به‌ست به‌یانی سی حه‌قیقه‌تی گرنگه له بیر ده‌چنه‌وه و بیرووه‌ت ده‌کرین وه‌ک که هه‌رگیز نه‌رسکا‌بن: حه‌قیقه‌تی به‌که‌م نه‌وه‌یه، نه‌م لایه‌نه‌ی تاریک و ویرانه‌ر و سووتینه‌ری دوزمنایه‌تی و یه‌کتر پوواندنه‌وه و هه‌لوه‌شانده‌وه له نه‌زله‌وه به‌ره‌له‌ستی چاکه و وه‌خرینه‌ری گۆرانکاری و پوخینه‌ری خانه و کوژه‌ری ژین بووه، هه‌م حه‌قی خۆمانه به‌سهر خۆمانه‌وه و هه‌م فه‌رمانی داخوازییه له نه‌ستۆمان که تاوانباری بکه‌ین و بیده‌ینه به‌ر له‌عنه‌ت و ریشه‌ی بکیشین و رپی که‌وین به‌ فکر و به‌کرده‌وه‌ی به‌رباربوونی <٧> نه‌ده‌بیمان. نه‌م کاره‌ش به په‌راویزی ژینمانه‌وه نییه تا به سه‌هلی تیدا زال بین و لئی به کوتایی بگین. نه‌و ساده‌یه‌ش نییه به چهند دیریک شه‌رح بدریت که ده‌زاین فه‌لسه‌فه‌ی زله زله خوی هه‌لناوه به‌وه‌دا که «تناقض» بزۆینه‌ری جیهان و هانده‌ری پیشکه‌وتن و راهه‌که‌ری نه‌مانی چینانه، زۆربه‌ی خوینه‌رانیش له دریزه‌ی باسه‌که به‌له‌دن و لیره‌شدا جیی نابیته‌وه. «تناقض» یش واته‌که‌ی وه‌ها له‌به‌ر یه‌ک کیشرایه‌وه تا گه‌یاندیانه حاله‌تی نه‌وتۆ ته‌ناقوز تیدیا وه‌ک ته‌ناقوزی نیوان سیپه‌لاک و جه‌رگه له‌سه‌ر خۆراکی ناو خوین که‌چی له حه‌قیقه‌تدا هه‌ردوو‌یان له هاریکاریدان بۆ ده‌وامه‌ی ژین تا نه‌گه‌ر یه‌کیکیان مرد به‌شه خۆراکی ناچیته‌وه بۆ نه‌وی دیکه به‌لکوو خۆی و له‌شیش پیکه‌وه له چهند ده‌قیقه‌یه‌که‌دا ده‌مرن. جا نه‌گه‌ر له خۆمان سه‌لماند هه‌موو جوداوازییه‌ک به ته‌ناقوز دابنن ده‌بی بلنن هه‌موویان له‌مپه‌ر و فۆتینه‌رن نه‌ک یاریده‌ده‌ری پیشکه‌وتن چونکه ناچیته‌وه عه‌قله‌وه شه‌ر و فروفیل و رامال‌دانی نه‌فس و مال هانده‌ری پیشکه‌وتن و دالده‌ی گۆرانکاری بن، خۆ نه‌گه‌ر به دووا نه‌وه‌دا بلنن برایه‌تی نیوان خه‌لق ئاکامی نه‌و یه‌کتر براندنه‌وه و ته‌ناقوزه‌یه شتیکمان گوتوه له هه‌موو پووچه‌لان پووچه‌لتر بیت.

راستی دووه‌م نه‌وه‌یه، گۆرانی به‌ره‌وپیش به‌ره‌می هاریکارییه تا نه‌وه‌ی له هه‌ر کوئیه‌ک جوداوازی گوم بوو و حالوبار هیمن و تیک گه‌بیشتن زال بوو خه‌رمان به پیتتر و به‌ره‌م له هه‌ر کینگه‌یه‌ک چ کوشتوکالی چ تیجاره‌تی چ زانستی و هونه‌ری و که‌یفچییه‌تی بیت گه‌شتر و به تامتر و نزیکتر له زاری هه‌زار ده‌بیت. به‌لئ خیلاف له‌سه‌ر سوود له سوودیش به‌ولاره «ته‌ماع» لایه‌نه جوداکان هان ده‌دات بۆ

کۆشه‌شی زیاد، به‌لام به‌رژوه‌ندی راستینه ئه‌وه‌یه بئ کیشه له‌سه‌ری ریک بکه‌ون، وه‌ک که میکروبینک ده‌جیته خوینه‌وه که‌ره‌سته‌ی خو‌پاریزی چالاکتر ده‌بیت به‌لام له‌شه‌که په‌کی له‌سه‌ر ئه‌و چالاکیه نه‌که‌وتیوو که له رهددی هجومی خه‌رج بکات، چاکتر بوو بۆی بیکاته بژیو و خو‌راکی فراژی بوونی بئیمیکرۆب. زۆری و که‌می پشکی خه‌لقیش له‌ دارایی و جوانی و زیره‌کی که‌سایه‌تی و ته‌نسازی هه‌میشه، له‌وپه‌ری راسته‌وه هه‌تا ئه‌وپه‌ری چه‌پ، شتیکی به‌رچاو بووه چ لزوم ناکات خه‌لک به‌شه‌ر به‌ینیت له‌سه‌ر هه‌رشتیکی پشکیان تیندا که‌م و زۆری عاده‌تی بیت. چه‌ندیکی ریاکارانه بگوتی خه‌لکی فلانه پزیم هاوچوونن قه‌ت عه‌قل ناسه‌لمینی سه‌رۆکی ده‌وله‌ت و پاسه‌وانی لی‌زه‌وار له‌یه‌ک په‌دا بن ئیمکانیش نابئ زانست و هونه‌ر بگه‌شیته‌وه ئه‌گه‌ر زانای ئاتۆم و که‌شتی هه‌وایی له‌گه‌ل سه‌پان و جووتیار و دارکه‌ر وه‌کوو یه‌کتر بن. گۆرانییژی ئۆپه‌را و سه‌ماکه‌ری بالئ ده‌نگی خو‌ش و سه‌مای قه‌شه‌نگیان نامینی ئه‌گه‌ر یه‌ک رۆژ ببن به‌ زبلیژ له‌ ماوه‌ی سئ مانگدا. بۆ ئه‌وه‌ی هاوچوونی په‌یدا بیت ده‌بی کاری هه‌مووان یه‌کچوون بیت ئیتر سه‌رله‌به‌ریان سه‌رۆک ده‌وله‌ت یاخود خیرابه‌ز یان وه‌رزیر یان دارکه‌ر... بن. راستیه‌که‌ی ئه‌م قسه‌یه بیلزوم بوو ئه‌گه‌ر قسه‌ی سه‌یر و عه‌نتیکه له‌ باره‌ی هاوچوونی و جوداوازیه‌وه نه‌که‌رابایه که ده‌زانین واقعی زه‌قی دوور له‌ نه‌خش و نیگاری فه‌لسه‌فی پیمان ده‌لی و لاتیکی وه‌کوو دانمارک گه‌یشتۆته په‌یه‌کی ژیا‌ری وه‌ها به‌رز، بئ دول و زوپنا و کۆسه‌به‌یه‌تی و خوین رشتن و سووتاندن و هه‌لاهه‌لا کردن به‌ولای هه‌موو خه‌ون و خه‌یالی خاوه‌ن بیره‌دۆزی گرده‌بپی و بنه‌ره‌تی و تاناقوزیه‌وه تیه‌ه‌لکشیوه، به‌وه‌شدا ته‌رازووی گۆزه‌ران و ره‌فتار و له‌نگه‌ری راستی راگرتوه تا ئه‌وه‌ی پیشه‌ی ئوتیلچییه‌تی گه‌یشته ریکاریک ده‌لیی خاوه‌ن ئوتیل خه‌ریکه به‌رتیل به‌ میوان بدات له‌ پئی ئه‌و هه‌موو خزمه‌تی بیفسوور و جۆری هه‌سانه‌وه و خافلاندنی پیشکه‌شیان ده‌کات، که‌چی کارگی‌ری ئوتیلی ولاتی شو‌رشاوی که گیروگرفتی له‌به‌ر تیشکی بیردۆزی «تناقض» ره‌واندۆته‌وه له‌گه‌ل میواناندا وه‌رس و به‌د ره‌فتاره مه‌گه‌ر به‌خشیشی تیروته‌سه‌لی بده‌نی له‌ بری هه‌سانه‌وه و خزمه‌ت و دل‌راگرتن. ئه‌مه‌یه مه‌نتیقی به‌رژوه‌ندی دوور له‌ بیردۆزی و فه‌لسه‌فان تا ئه‌و رۆژه‌ی نیهادی مه‌ردم له‌ پئی په‌روه‌رده کردن و بینازی له‌ فرتوفیل و له‌ ده‌ست نه‌هاتنی فرتوفیلیشه‌وه ئارام ده‌بیت ئه‌وسا خاوه‌نی ئوتیل و کارگی‌ری ئوتیل له‌ لایه‌ن ره‌فتاره‌وه چوونیه‌ک ده‌بن، ئه‌و رۆژه‌ش جارئ له‌ جیهانی سییه‌می ئیمه‌وه دووره، دوورتریش ده‌که‌ویته‌وه به‌ تینووسان له‌ دامه‌ن و شاقه‌لی «تناقضات» گۆیا کیلی به‌هه‌شتی سه‌ر ئه‌رزه و به‌ پیش خستنی چاره‌ی بنه‌ره‌تی له‌ چاره‌ی فه‌ری بۆ گیروگرفتی ژین، ئه‌مه‌یش خه‌فه‌تیکه له‌ ده‌یان ساله‌وه به‌سه‌ر دلاندا گامه‌لاس بووه.

حه‌قیقه‌تی سییه‌م ئه‌وه‌یه، لی بوونه‌وه له‌ ته‌ناقوز و جوداوازی و خو‌ار و ژووری به‌ قه‌مچی ناو له‌پی خاوه‌ن چاره‌سه‌ری بنه‌ره‌تییه‌وه جگه له‌وه‌ی که‌ پره‌ له‌ گریمانه (فرضی) ی بیردۆزی بیننه‌ما و بیسوود، هه‌ر چونکه له‌ پیشه‌کیه فه‌لسه‌فیه‌کانیاندا یه‌کجار دوورن له‌ حه‌قیقه‌ت، ده‌شکیشیته‌وه بۆ ئاکامی پیچه‌وانه‌ی مه‌به‌ست، یه‌که‌میان و هه‌ره‌زلیان ئه‌وه‌یه که خاوه‌ن ئه‌مر و نه‌هی دووای سه‌پاندنی ئه‌و چاره‌سه‌ر کردنه پتر ده‌توانئ ئازاربه‌خش و ته‌نگه‌تاوکه‌ر و خو‌سه‌پین بیت به‌ جۆره‌ها وینه و ره‌نگ، که ده‌زانین توچاره‌کانی شو‌رجه‌ی به‌غدا و قه‌یسه‌ریه‌کانی مۆسکۆ له‌ هه‌موو میژوودا نه‌یانتوانیوه ده‌یه‌کی

پولیس و کادری حیزبی به خوئی و حهیزهرانی چاره‌ی بنه‌ره‌تی نیو له‌پی ئاسنینه‌وه زراورژین بن. زیده به‌لاش له‌وه‌دایه که‌وا به‌قه‌ده‌ر پاشکه‌وتوویی ولاتیکی به‌رده‌ستی «بنه‌ره‌تیه‌کان» نازوفیزی فه‌رمانبه‌ده‌ست ئاشکرتر و هیمناپی کوژتر ده‌بیت چونکه ولاتی پاشکه‌وتوو پیوانه‌ی داد و ره‌فتاری له‌باری چه‌سپاوی نییه که کابرای فه‌مچی له‌ده‌ست پیی بسه‌نگریته‌وه. من که دیم و ده‌لیم «چاره‌سه‌ره بنه‌ره‌تیه‌کان» له‌ریژه‌ی کو نه‌ک تاک قسه‌که‌م راست درده‌چیت به‌وه‌دا که نه‌و ته‌عبیرنامه به‌رزانه‌ی هیچ که‌سی ریزی نزم ناتوانی ره‌خنه‌یان لی بگریته‌ینه‌ی چاره‌سه‌ری نه‌وباوی نه‌وتویان دوزیه‌ته‌وه هه‌ریه‌که‌یان له‌گه‌ل مجیزی خاوه‌نه‌که‌یدا ریک هاتوو تا نه‌وه‌ی دیتمان سه‌رۆکی یه‌ک له‌ولاته‌کانی عه‌ره‌بی شو‌رشاوی رۆلی بانگ راهیل (منادی)ی وهرگرت به‌لکوو خیره‌ومه‌ندیک له‌سه‌رۆکه‌کانی عه‌ره‌ب رازی بیت له‌پی دنه‌دانی مه‌بدء و پارهی نه‌وته‌وه ولاته‌که‌ی یه‌کگرتوو بکات له‌گه‌ل ولاتی بانگ راهیله‌که‌دا. لا حول ولا...

بیروباوه‌ری ره‌ها (مطلق) له‌هه‌ر لایه‌که‌وه بیت جو‌ریک هه‌مه‌گیریی پیوه‌به وه‌ک نیواره و به‌یانی به‌سه‌ر چه‌شمه‌نداندا ده‌کشیت و باوه‌ش به‌ورد و درشتدا ده‌گریته‌وه‌شدا خه‌فه‌تیک و دووهم و ده‌یه‌م به‌ده‌م رۆژگاروه درده‌که‌ویت چونکه حه‌قیقه‌تی ره‌ق و زه‌ق و سه‌رسه‌خت به‌ره‌هایی درده‌که‌ون بی نه‌وه‌ی هه‌ست بکه‌ن که له‌گه‌ل هه‌ندی گوته‌ی نه‌و بیروباوه‌رانه تیک هه‌لده‌نه‌نگون وه‌ک که زه‌وی نه‌یده‌زانی خوولانه‌وه‌ی به‌ده‌وری رۆژدا حه‌قیقه‌تیکه نه‌و فه‌کره غه‌یبیانه ده‌شیوینیت که وه‌هایان داناوو زه‌وی له‌مه‌رکه‌زی دنیدا چه‌قیوه ئیتر به‌دزیه‌وه ده‌خولایه‌وه هه‌تا زیره‌کیکی فه‌له‌کناس نه‌ینییه‌که‌ی دوزیه‌وه و به‌خه‌لکی راگه‌یاند ئیتر پیویست بوو به‌ره‌له‌ستی بگریته‌وه و بو‌چوونه‌ی نه‌و نرخانه ده‌ه‌ژینیت که به‌ندن به‌داوه‌ستانی زه‌ویه‌وه. ئیتر فه‌له‌کناسه‌کان ناچارکران پاشگه‌ز ببنه‌وه له‌گوته‌ی سوورانه‌وه‌ی زه‌وی تا هیندیکیان له‌ترسی روح پاشگه‌ز بوونه‌وه هیندیکیشیان مجیزی نه‌یه‌ینا ملکه‌چ بیت بو ده‌سه‌لانداران و سووتیندرا... ئیمه‌ش به‌ره‌له‌وه چه‌ند سه‌ده‌یه‌ک کیشه‌ی ئافراندن و قه‌دیمی قورئانمان حکومه‌ت و میلیه‌تی خه‌ریکاند و که‌سانیکی هاری و چه‌ندانیکی خسته زیندانه‌وه. هیندیکیشیان بو‌ی هه‌لاتن و ده‌رچوون به‌خو و ئیمانیه‌وه، دوواتریش زوره‌ملی تاکرای شریته‌ی به‌ست، سه‌ره‌ژیر به‌رۆژگارا، تا ده‌می ئیستاکه‌مان، له‌وه‌وه‌وه‌ی دووایشدا په‌ژاره‌ی زیاد کرد و به‌لا زلتر بوو به‌پی زیادکردنی که‌سانیکی خه‌ریکی ده‌مه‌ته‌قه‌ده‌بن له‌سه‌ر بیروباوه‌ری و لینی خه‌رج ده‌که‌ن و فه‌یرگه و فه‌لسه‌فه‌ی جو‌ر جو‌ر که‌وتنه مه‌یدانی کیشه و به‌ره‌چه‌دانه‌وه به‌پی زور بوونی مه‌ردم و ئیشاوکه‌ی به‌ره‌م و تیکنالقانی به‌رژه‌وه‌نده زله‌کان و مامناوه‌نجیه‌کان (له‌لایه‌کی دیکه‌وه) به‌ره‌وه‌وان بوونی سه‌رچاوه‌ی راگه‌یاندن (اعلام) و خیرایی په‌یامه‌کانیشیان رۆلیکی بریه‌داری بوو له‌کورت کردنه‌وه‌ی کاتی پیویست بو په‌سینی هوی ته‌قینه‌وه. نه‌مانه‌ش، وه‌ک دیاره، شتی زانراوی نه‌وتون حۆجه‌مان پییان نه‌ده‌بوو نه‌گه‌ر زه‌رووره‌تیکی رچه‌ی قسان داخوازی نه‌کردبایه پیاندا تیپه‌رم بو نه‌وه‌ی قسه‌یه‌کی خۆمیان تیدا بکه‌م له‌گۆشه‌ی تیوه‌رامان له‌هوی هه‌ژنده‌کان <8> نه‌ک هه‌ژنده‌کان خۆیانه‌وه: په‌رۆشی من له‌چاو په‌رۆشی خه‌لق به‌وه‌دا زیاد کرد که ده‌بینم فره‌به‌ره‌کی <9> و یه‌کتر پوانده‌وه له‌سروشتی نه‌فسانه‌وه نه‌ک سروشتی شتانه‌وه په‌یدایه که نه‌فس به‌دووا هه‌وه‌س و به‌دایه‌تی و به‌ره‌للایی یاخود کویری و سه‌رسه‌ریه‌تی و نوقوم بوون له‌که‌وده‌نی و گومرایی ده‌که‌ویت، فه‌رقیش گه‌لی زوره له‌نیوان راه‌کردنی کاره‌سات به‌سروشتی

نفس و سروشتی شتان چونکه ئەگەر «سروشتی شت» داوای ئەو کارەساتە بکات قسە کردن له بارەى بەزاندن و پووچاندنەوهى فرمانى دەبیتە هیچ چونکه وهک باسى مەنعى ساردیى زستان و قورسایى ئاسن و تالایى گۆژال دەبیت، خەفەت لیخواردنیشى هەر دەچیتەوه هیچە. وا پى دەچى زۆرەى رۆشنبیرانىش خۆشباوەرتن بۆ هۆى سروشتى له تەعلیلی تەنگوچەلمەى کۆمەلایەتى، به لایانەوه لزوم نییه بۆ خەفەت خواردن له شتیکی چارهى نەبیت <١٠>.

هەندى بیریار وردبوونەتەوه و چوونەتە ژیر پوالتى کۆمەلایەتییهوه و هۆى گیروگرفتیان له ساده وینەى سروشتیهوه راگویتوووه بۆ وینەى کۆمەلایەتى که به لایانەوه جوداوازیى بەرژەوهونده. بهوهشدا هیزی سەبەبى سروشتیان پى داوه له راقەکردنى کاروبارى مرؤف ئنجا به پوالت هۆى تەناقوزیان خستۆتە ژیر چارهسەریهکی که گۆیا لهو تەناقوزە پالیوراوه و به لایانەوه زانین سەبەبه پیناسەى نەخۆشى ئاشکرا دەکات ئیتر رزگار بوون له بەدایەتى به رزگار بوون لهو سەبەبهى ماددى بەرژەوهندییهوه دەبیت. چى لهو جۆره فکروه تیبینى دەرکیت دوو شتى زیدە گرنگن: یهکه میان ئەوهیه حەتمى بوونى بەدایەتى به پى ئەم بىردۆزییهش به ملهوه دەبیت وهک که له پى سەبەبى سروشتیهوه به ملهوه بوو، تەنها فەرقيک هەبى ئەوهیه که دەلین چارهى بەدایەتى مومکینه له پى نەهیلانى سەبەبهکهى، له وهشدا به جۆریکی کوشنده کۆمەلایەتى تەنک دەبیتەوه هیچ چارهیهکی به کهک نەیهت، تەنانەت ئەو چاره بەرژەوهندییهش کورت دەهینى لەبەر نۆى بوونەوهى بەرژەوهندان و فرە جۆرییان و زیادکردنیان و گۆرانى مەیلی خەلق و مۆدیلى شتان و کهم بوونى توانای کرپن لهتەک نرخى بابەتدا ئیتر مومکین نابى شیوهى کۆمەلگەى سەد سالى دوواتر وینەکیش بکریت تاکوو بشى خیال برۆا بۆ چارهى ئەو بەرژەوهندانەى که له دووارۆژدا خەلک لهسەرى رینک ناکهون، بهلکوو پىویست نییه پشکینهوه له نۆى بوونەوه و زیاد بوونى بەرژەوهندهکانى دووارۆژ بکهین: ئەوهنده بهسه مومکین نەبوونى رەزامەندى خەلق لهسەر دابەش کردنى ئەرک و پایه و بەرپرسایەتى و پاداش به بىردا بهینین هەر تا ئەگەر به تەرازوویهکی سەرجهم داد وهیا به تیروپشکى وهیا به پى کارامەبى متمانهبهخش، ئەو دابەش کردنه ئەنجام بدرى، چى گویتشمان قسەى سەر کاغەزه که ملکهچى قەلمى ناو پهنجەکانمه ئنجا رینک نایهت لهگەل واقعیکى به خەيالمانیدا دهینین کهوا تا بلایى جودایه لهو واقعەى هەناسه هەلدهینیت و دهگۆریت و نۆى دەبیتەوه و تیک دههاویژیت و نەفس و دل دەبزیویت به ئارەزۆ و کپ دەرکیتەوه به نەلووانى دابین کردن، ئیتر لهگەل بىئۆقرهیدا دهژیت و ئەگەر ترسى قەمچى نەبیت بىئۆقرهیبى بەردهوام دهگاته تەقینهوه. دووهمیان ئەوهیه که مرؤ هۆى یهکسەرەیه بۆ خراپه و چاکه. لیرهشدا بهبەر قسانهوه نانىشم کهوا چۆن تەبیات و توانای خەلک دابەش دەبى بهسەر چەندین پله و جۆر له هیز و سستى و چاکه و بەدایەتى و ناپهزایى و رازى بوون و فرەبابەت بوونى نرخاندنیان بۆ چاکى و خراپى و چى دەشى و چى ناشى له کهرستەى کارگوزارى و بەلاگیزانهوه، بهلئى لهوانه دهگەریم و جووت دەرۆم لهگەل مەنتیقى ئەو بیریارانە که چاره [ى گیروگرفت] له تەسەل کردنى لایەنى مادیددا دەرۆزنهوه، تا ئەو پهرى میدانىش لهگەلیاندا هەنگاو هەلدینم ئنجا دەیانینم پرووبه پرووی ئاکامى ئەوتۆ دەبن نە بیری لى کراوتهوه نە مەبەستیش بووه له سەرەتای دەرشتنى فەلسەفەیانەوه، چونکه بىگومان بىچاره دەمین له هینانەدى بهلینهکانى که به

قسه و نووسین داویانه و سەر به ئەنجامیکهوه دەننن که بریتی بێ له تەسک کردنهوهی ئارهزۆ و پێداویستهکانی خەلک به پێی تەسکایی توانای فەلسەفەکیان له تەبیعهتدا، تا ئەگەر گەرۆکیک بۆ خیزانیک له ئیمکاندا نەبوو یەک گەرۆک بهسەر دوو خیزان و سێ خیزان و دە خیزاندا دەسهپینن به پێی کورت هینانی گەرۆکی بهردهست، ئەوساش مەدح و سەنای پاس و دزیوکردنی «تاک و یهکگەرۆک» برهوه دەستینیت له ئەدەبیاتی رەسمیدا بهو پێیهش فەشەفشی «پیداکردنی پێداویست» دەکشیتهوه بۆ «قتووپهستکردنی ئارهزۆ» بهروه بهههشتی بهلین پیدراوی ئادهمیزاد. لێرهدا ناچمهوه بۆ باسی دەوری هاندەر له گەشهکردنی پرۆژه و چۆناوچۆنی به بههانهی چهسپاندنی «گیانی کۆمهڵ» له چارهسەری بنهڕهتیدا گیانی «ابداع» و پیت و یکرادەکوژیت و دهگەریمهوه بۆ ئەوهی خەریکی بووم و له گۆشەیی فرەچەشن کردنی قسهوه نوکتەیی پیاویکی زیڕهک دهگێرمهوه که بهر له پانزده سالیک دهیگوت، ئەو فەلسەفانهی زۆر رۆیی دهکەن له فکری «میللی کردن» دین له پێشهوه مرۆ میللی (تأمیم) دهکەن به پهکخستنی رەخنه و رەفز و خوایهشتی بهوهدا مال و حەز و دلخوازیش له خووه به «تحصیل حاصل» دهبنه میللی. من لهمهدا حەقیقهتیکێ دیکهش هەلدینجم که فەلسەفەکانی سەر به تەناقوز و پوواندنهوه و راهەیی بهرژهوهندی به زۆری دهیلینهوه که کۆمهڵگهیی «چارهسەری بنهڕهتی - جذری» ئەزمهیی ئابووری تیدا دەرناکهویت، ئەمەش دهکەن به بهلگهیی دروستیی ئەو فەلسەفەیهیی پێرەوی لێ دهکەن بۆ رەواندنهوهی تەناقوز. راستیهکهی دەرناکهوتنی ئەزمه دهگەریتهوه بۆ بینیرادهیی و بێدهسهلاتیی و ویستن و نهویستن لهو کۆمهڵگانهدا چونکه دەرپرینی دلخوازیکێ نهگونجیت لهگهڵ یاسا و نیزامی رەسمی له بنهڕهتهوه حەرام بووه به نامەیی ئەوهی که گهلیکی تەناقوزی تیدا نهماپیت کهماپهتیهک نابینیت تیدا نارازی بیت ئیتر چۆن به گژ خۆیدا دیتهوه!

کشت بوون <١١> له کۆمهڵگهیهکدا روو دهوات که دهتوانی تەعبیر له زاتی خۆی و ئارهزووهکانی بداتهوه و ئەمرازی دەرپرینی له دستدا بیت. لێرهدا حالهتی رەگەز و ئایین چپاندن و داگیر کران له لایهین بیگانهوه نایهتە ناو حیسابمانهوه که ئەویان هۆیهکهی بهولای فاکتەری ئابوورییهوهیه و هیزه زلهکان و دستوپاوهندیان زهرفی وها دهخولقینن و یارمهتی و رینموونی وهاهی تیدا دهکەنه دیاری که بهرهههستی و راپهڕینی به دمهوه بیت ئیتر چ به بههانهی راست بێ یان ساخته. به تەماش نین گلهیی و پیرۆزبایی ببهشینهوه ههتا ناچارین دەوری ههموو حالهتهکان ههلیین و شیتەلیان بکهینهوه. به ههمه حال ئابووری، وهک سهبهبیکێ ئەزمه، هەر دەمینیتهوه به شهقلی ئەو کۆمهڵگه پیشکهوتووانهی توانای رەفز و رازی بوونیان ههبیت و خاوهن مافی داوا کردن بن.

پشکی من له پهروۆشی ئەو تەرزە حالوبارهدا زیاد دهکات سهبارەت <١٢> به قهناعهتیکێ له ویزداندا چهسپاوه، که ئەگەر سهرهههلهانی وهیشوومه بدریتهوه به هۆی سروشتی - بهرژهوهندی وهک ئەوه دهبێ که پزیشک به دووا دەرماندا بگهڕیت و نهشیگاتی چونکه نوختهیهکی کردۆته مهڕکهز که حەشارگهیی دەرمانهکه نییه، ئنجا هەر وهک بهرزکردنهوهی دیواری بهندیخانه چارهسەری هۆی بهدکاری ناکات، ههروههاش دهست گرتن به کلکی کوتال و بهرژهوهندهوه سینه پاک ناکاتهوه له خراپه. چارهسەر کردنی خراپه هەر له چارهسەرکردنی مرۆ خۆیهوه دهبیت. دمهوێ بلیم، هۆی خراپه و چاکه دهبێ ببریتهوه بۆ

مرۆکه خۆی که هەر خۆی سه به بی هه موو سه روبه ریکی کۆمه لایه تییه، ئاخر هەر خۆی که لویه لیک دروست دهکات که هه ولده ران خه ریکن بیکن به راقه کهری رهفتاری. ئەگەر ئەو که لویه لانه، حازر به دهست، له ئاسمانه وه به خۆیان و دنه دانی رینموونی و گومراییانه وه به سه ر مرۆدا باریبانایه جیی متمانه بوو بیین له بهر تیشکی هیمای ئەو که لویه لانه رهفتاری مرۆ راقه بکهین به جوړیکی پیی بلّین راقه ی سروشتی - ماددی سه به ب پوون، به لام له فه له که وه دانابه زن، له میتسکی مرۆقه وه زهنه دهکن پنیشت ریش که لویه له که له شیوه ی ماددی سه ره تاییدا له گه لی ژیاوه و، له بهر چاوی، به پله کانی «تصنیع» دا رهدت بووه و بۆ بازار چوو ه نیتر خیره ومه ند یان به دکار ده فرۆشیت و هیندیگ دهیگر و هیندیگیش نا.

ننجا مهیلی مرۆ به لای شتومه که که یاخود لی سه نگرانه وه ی کاریکی ئاله تی حه تمی نییه که ده زانین مرۆ خۆی به چهند پله ی جودا جودای ته مه ندا تیده په پیت و هەر ته مه نه جوړه که لویه لیک له مجیز دیت یان سوودی ده بی بۆی، له وان هیشه هه ندی که س جه نه بگریت و ره فزی شته که بکات با له باریش بیت، باوکیش بۆ منداله که ی شت ده کړیت نه ک منداله که خۆی، حیکایه تی باوک و دایکیش که له بری مندالان به رژه وه ندیان بۆ هه لده سه نگین و شوینی ئەو دیارده یه ش له بیردۆزی «به رژه وه ند و ته ناقوز» حیکایه تیکی ئاسان و کورت نییه هەر ئەوه ندی به کورتی تیدا ده لیم: ته نها راقه ی به شه ری ده توانی ئەو پرسیاره له شوینی ره وای خۆیدا، بی له قه له ق و چاپوکه دهستی، دابنیت تا بزانی بۆچی هه ندی باوک مندالی خۆی بیلزوم ده فرۆشیت و هیندیگیش خۆی به فیدای سه لامه تی منداله که ی دهکات.

ده چمه وه بۆ شریته ی قسان و ده لیم کاریکی گیلانه ده رده چیت بیین سه ره له به ری مه سه له ی که لویه ل و پیشه سازی بدهینه بهر یه ک بریاری گشتیه وه چونکه ناشی به ساده یی بلّین مرۆ شتان دروست دهکات و بابه تی نوێ دادهینیت چونکه که میکی زیده که می مرۆف دادهینیت و ده سازینیت له و رووه که توانای «ابداع» کارامه ییه کی زیده ده گمه نه و ده بی بۆشی بلویت هه تا ده توانی ده وری ژیا ری خۆی ببینیت: وا ده بی دا هینه ر جارئ پیدایسته کانی دا هینانی ده رده ست نه کردوه ده مریت یاخود به دم جیزیک یان ده سه لاتداریک یان ته ماعکاریک یان به دکاریک له ناوی ده بات. ده سه لاتی پیشه سازی مه رجی ئەوتوی هه یه بۆ هه موو که سینک نار ه خسی تا ده بینین وهرزیر له نزیکه ی شه ش هه زار ساله وه به دووا گاسندا هه نگاوی شه که ت هه لدینی و فکریشی نه کردوه با یی موویه ک له کاریگه رایه تی گاسنه که زیاد بکات. ئەو گوته یه ی ده لی: کرده وه (عمل) خالقی مرۆیه و بنه مای پیشکه وتنیه تی گوته یه کی سافیلکه ی زیده رۆچوو ه له به ره وپاش بوونه وه: هەر تازه گوتمان وهرزیر له کاریگه رایه تی گاسنه که ی زیاد نه کرد، بگره له ماوه ی پینج هه زار سالدا گاسنه که شی پی دروست نه کرا و له شار ده یکریت. مرۆی هاوته مه ن و هاوچین و هاو پیشه ش هاوچوون نین له ئاره زۆ و له ره فتاریاندا، ده بینی عمری عبدالعزیز و غاندى حه زیان نه چوو ه که له گایی و نازوفیز و له شکرکه شی که چی نیرون به دیار مه شخه لی ئاگری رۆماوه هه لبه ستی ده هۆنیه وه و موسیقار ه نیی ده کرد.

پاشخانی سه قافی، دینیسی له گه لدا بیت ئاره زویه ک ده کوژیت یه کیکیش تیژ ده کاته وه هەر به و پنیه ش نه خسه ی پیشه سازی له ولاتیکه وه بۆ ولاتیک به گوړانی پاشخان و راهینان و دهرسدان ده گوړی. ده بینی بلیمه تیک له ده ستوره کانی کیمیا و فیزیاه بنه مای دا هینانیکى نایاب ده دۆزیته وه تا ئەگەر کردی به

بهره‌م شهریکهت و حکومه‌تان ده‌یقۆزنه‌وه بۆ قازانجی خۆیانی له کارده‌هینن له پروکاره په‌سهنده‌که‌ی وهرده‌گێرنه لایه‌ک که ویزدانی داهینه‌ره‌که‌ی له‌عنه‌تی لی ده‌کات. ماده‌ چه‌ندیکی گرنگ بیت و به هه‌ند هه‌لبگیریت دنه‌ی ئیراده‌ی مرۆ نادات ماده‌م تیی نه‌گه‌یشتیبت بۆشی ناکه‌وینته ته‌قه‌لا نه‌گه‌ر ده‌ستی به‌سه‌ریدا رانه‌شکیت، وه‌ک که رانه‌شکیت به‌سه‌ر نه‌وتی ژیر ده‌ریادا.

له‌وانه‌یه کوتالیکه‌ی په‌سهند له‌به‌ر که‌مشاره‌زایی له بازار بره‌و نه‌ستینی یان له‌به‌ر پکه‌به‌ری سته‌مکار یاخود ناله‌باری ده‌س خستنه بازاریه‌وه... مه‌علانیی مرۆ و توانای داهینانی و ره‌فتاری ژیرانه‌ی له‌گه‌ل ده‌ستووراتی ئالووێرکردن و شاره‌زایی له‌مجیزی خه‌لک و هه‌وه‌سی ده‌مده‌می کاری خۆیان ده‌که‌ن، له به‌رانبه‌ردا ئاره‌زۆ و پیداوێستی یاساکانی نه‌ریت و ئایین و ده‌وروبه‌ر و سه‌رجه‌می پاشخانی سه‌قافیی خه‌لک و چی به‌خه‌یالیشمدا نایه‌ت له‌و جۆره‌ فاکته‌رانه‌ رووبه‌روویان ده‌بن، له‌و رووبه‌روو بوونه‌وه‌شدا فه‌ندی بینه‌ژماری وه‌ک مونا‌فه‌سه و قرغ کردن و داکردن و مۆدیل گۆری هه‌ر له‌ هی گه‌رم و نه‌رمه‌وه هه‌تا مام ناوه‌نجیه‌که‌ی و له‌ مه‌یله‌و شراره‌یه‌وه تا بپه‌رده‌ی کاری خۆیان ده‌که‌ن به‌ر له‌وه‌ی لیو ببزیوین و بلێن زه‌رفی ماده‌ی و به‌رژه‌وه‌ندی وه‌ها و وه‌هایان ویست، ده‌شزانین ئه‌و زه‌رفه‌ش هه‌مووی کرده‌ی مرۆف و قرساندنی و ملکه‌چی ئیراده‌ی گیل و زیره‌کیه‌تی، چ چاک چ خراب، ئنجا چۆن بویرین خیرا راکه‌ین بۆ «به‌رژه‌وه‌ند» یان تیکرای ماده‌ هه‌تا چی هانده‌ر و په‌کخه‌ر و جۆره‌ها کاریگه‌ری حه‌رام و حه‌لالکه‌ر و ریزلینان و سووک کردن و ره‌فز و قبول هه‌یه وه‌پال ماده‌ی بده‌ین مرۆفیش له‌ ته‌کیا به‌ مه‌خلووکیی بیئیراده وه‌یا به‌ که‌له‌پچه‌ی نادیاره‌ی کیشه‌ر و دوورخه‌ری ئه‌و به‌رژه‌وه‌ند و ماده‌یه‌ له‌ قه‌له‌م بده‌ین، به‌ر له هه‌موو شتیکیش ده‌زانین نه‌ سوود نه‌ دروست کراو و نه‌ یاسا و نیزام و ده‌ستور وجودیان هه‌یه بی وجودی به‌شه‌ر به‌ خۆی و سیفه‌تی به‌رز و نزمیه‌وه! چۆن ده‌شی قه‌ساب به‌ راکیشراو و کوشته‌ش به‌ راکیش دابنێن؟ شیته‌ل کردنی ماده‌ی و هۆکاری به‌رژه‌وه‌ندی له‌ هه‌ر که‌سێکه‌وه‌ بیت، له‌ راوه‌ رێویه‌کی به‌ ته‌له‌ بکریت داوا ده‌کات مرۆکه‌ دوو جارن به‌ عه‌بد بزانی: جاریکیان دیلی رێوی به‌ ته‌مای گوشت و که‌ولی، جاریکیشیان دیلی ته‌له‌که‌ بۆ راوه‌که‌ی به‌کاره‌یناوه‌.

له‌ دروست کردنی ئاوریشم مرۆ ئه‌سیری کرم و په‌لکه‌دار و ئه‌و مه‌کینه‌یه‌ به‌کاردین له‌ رستن و چنن و گواستنه‌وه و فرۆشتن و چه‌نده‌ها شتی دیکه‌ش، هه‌رچی کرم و دار و بویاغ و چه‌رخ و بازارپیش هه‌یه قیت ببنه‌وه وه‌ک پینستر رێوی و ته‌له‌ قیت بوونه‌وه به‌ حاکی سهر ئیراده‌ی مرۆ. سه‌یریش له‌وه‌دایه‌ که زاناکانی کۆمه‌لایه‌تی گورگ به‌ ئه‌سیری رێوی و چوێلکه‌ش به‌ ئه‌سیری کرم دانانین له‌و راوه‌ خۆراکه‌ی ده‌یکه‌ن، تاکه‌ سه‌به‌بیکیش به‌ بیردا بیت له‌و هه‌له‌سته‌ سه‌ره‌و بنه‌یاندا ئه‌وه‌یه له‌ گورگ و چوێلکه‌دا کۆمه‌لایه‌تی و میژوو و گۆرانکاری ژیا‌ری نادۆزنه‌وه هه‌تا بیانده‌نه‌وه به‌ هۆی ماده‌ی به‌رژه‌وه‌ندی ئیتر با گورگ به‌ که‌یفی خۆی رێوی بخوات... با هه‌ر خۆی کیشه‌ر و کارا بیت به‌ دافیعی برسیه‌تی و وزه‌ی نیچیر گرتن.

ئنجا ئاوریش له‌ فاکته‌ری ته‌ناقوز ناده‌نه‌وه له‌ کیشه‌ی نیوان گورگ و رێویدا هه‌ر چونکه‌ ته‌ناقوزه‌که نابیته هۆی گۆرانی گورگه‌که‌ وه‌ک که‌ ده‌لین هۆی گۆرانی به‌شه‌ره‌. هه‌روه‌ها بیده‌نگیش له‌ سه‌لبیه‌تی له‌کله‌ک و گورگ و به‌سته‌زمانی تر به‌رانبه‌ر دیارده‌کانی حه‌وا و تریفه‌کانی ئاسمان که‌ نایه‌ن

«به‌سته‌زمانه‌کان» چیرۆکی ئەفسانەیی و دێره شیعەر و جۆره‌ها خەیاڵ و سکالا و روکنه‌کانی په‌رستنیان بۆ ساز بدهن وهک که مرۆف دهیکات به‌لام هەر ئەو زانایانه که ده‌بینن مرۆ دیارده‌کانی سروشتی په‌رستوووه و قوربانی بۆ بورکان بردوووه و ته‌وته‌م و ته‌لیسمی دروست کردوووه بۆ ده‌فعی گه‌زه‌ندی په‌نام به‌ پیوستیان زانی که هۆش و ئیراده‌ی لغاو بکه‌ن به‌ داوی مله‌چه‌رخیی وه‌لایانه‌وه و ملکه‌چ بوونی بۆ ده‌سه‌لاتیان. ئەو زانایانه خوای میهره‌بان لییان خۆش بیت، دین مرۆ ده‌که‌نه ده‌سته‌سته‌ی هەر شتیکی جوان که خۆی دروستی ده‌کات به‌وه‌دا که په‌فتاری ده‌که‌نه نه‌تیجه‌ی هه‌ز کردنی له‌و شتانه‌ی دروستی کردوون ئیتر کردیانه دیلی ئابووری که خۆی ئافران‌دووویه‌تی و دیلی رامیاری و ده‌وروهر و تاناقوز و هاندر... ئیتر له‌ ته‌علیایاندا ده‌بیته‌ جالجاڵۆکه‌یه‌کی که‌وتبیته‌ داوی رییسی خۆیه‌وه، ئنجا له‌ رپی مه‌فهوومی عه‌کسییه‌وه ئاژهل له‌ کۆتی ئە‌وتۆیی ئازاد بووه چونکه‌ جیهانه‌که‌ی ئە‌و بی کۆته‌.

زاناکان لییان ده‌وه‌شایه‌وه له‌و قوربانییه‌ی، مرۆ به‌ نیازی خۆپاریزی به‌ بورکان و توفانی ده‌به‌خشیت ده‌لاله‌تیکی تایبه‌تی بۆ حورمه‌تی مرۆ بدۆزنه‌وه به‌وه‌دا که کاره‌که‌ی له‌چاو گیانه‌به‌ری دیکه‌ زنده‌ فامیکی تیدایه که هات له‌و قوربانییه‌دا تووریه‌ی سروشت و دابین کردنه‌وه‌ی له‌ رپی دیارییه‌وه تیک به‌ست به‌ قیاس کردن له‌ هیوور بوونه‌وه‌ی غه‌زه‌بی ده‌سه‌لاتداران له‌ رپی دیاری و پارانه‌وه. خۆ که هات به‌ر له‌ ده‌یان هه‌زار سال دیاری و په‌زنامه‌ندی بۆ ده‌فعی به‌لایه‌کی بیده‌رمان تیک به‌ست هەر ئە‌و ئیدراکه‌ بوو فراژی و به‌رز بوو تا گه‌یشت به‌ سووپه‌ری برووسکه‌ و سیسمۆگراف.

وهختی خۆی مرۆف و گاجووت توانای فرینیان نه‌بوو هه‌ردووکیشیان دیلی ده‌وروهر و یاساکانی سروشت بوون به‌لام هۆشی مرۆف که فه‌یله‌سووفه‌کان ده‌یکه‌ن به‌ به‌نده‌ی ماده‌دی مردوو، ئە‌و هۆشه‌ خستییه‌ سه‌ر ریبازی کیشانه‌ و پیوانه‌ ئیتر که دیتی پووش و لۆکه‌ و تۆز به‌ هۆی باوه‌ ره‌ه‌وا ده‌که‌ون که‌وته‌ بیره‌کردنه‌وه له‌ فیلیکی ئە‌وتۆ که ئە‌و قورسایبی له‌شی مانیع له‌ فرینی، به‌ هۆی ئامپازیکی هه‌وای پی ملزهم بکریت، سووک هه‌لسیته‌وه. من به‌ پیچه‌وانه‌ی خاوه‌ن ته‌فسیری ماده‌دی به‌رژه‌وه‌ندی، وه‌ها ده‌بینم که مرۆف قوربانیی پیشکه‌ش به‌ بورکان کرد دوو جار خۆی هه‌لاوارد له‌ جانه‌وه‌ران و دوو جار له‌ شتایه‌تی (الشیئیة) ده‌رچوو به‌وه‌دا که دل‌دانه‌وه (ترضیة) و دیاریه‌که‌ی به‌ نیازی سه‌لامه‌تی تیک به‌ست دوا‌ی ئە‌وه‌ی که دیارده‌ی ته‌قینه‌وه‌ی بورکانی له‌ ئیراده‌یه‌کی په‌نامه‌کی به‌ست. به‌لێ، ده‌زانین له‌ هه‌ردوو بۆچوونه‌کانی سه‌ه‌ووی کردبوو که مه‌علوومه‌ بورکانی مردوو ئاره‌زویه‌کی نییه‌ دابین بکریت به‌ دیاری، چ ئیراده‌یه‌کی ده‌ستنیشانیش له‌ ته‌قینه‌وه‌دا په‌یدا نییه‌ که ئە‌وسا مرۆ توانای نه‌بوو ئە‌و فاکته‌رانه‌ی فیزیایی بزانیته‌ هۆی ته‌قینه‌وه‌ بوون، له‌گه‌ل ئە‌میشدا تیبنیییه‌ک ده‌کرێ که ته‌نها مرۆ له‌ نیوان هه‌موو بوونه‌وه‌راندا بیری کرده‌وه خۆ بپاریزیت له‌و گه‌زه‌نده‌ی خۆ لێ پاراستنی به‌ هه‌لاتن و خۆشاردنه‌وه و شتی ئە‌وتۆیی مومکین نییه‌. هه‌رچی سه‌لبییه‌ت و وشک هه‌لاتن و بيموبالاتی بیت شایه‌نی به‌رد و دار و ئاژهل، هه‌ته‌ هه‌تایش هه‌روه‌ها ده‌بن.

من په‌رۆشم له‌وه‌وه نایه‌ت که‌له‌که‌کان و شته‌ بژارده‌کان بایی لێ وه‌شانه‌وه به‌ هه‌ند هه‌لبگیرین له‌ لایه‌ن مجیز و ئومید و ته‌مای مرۆفه‌وه چونکه‌ ئە‌و شتانه‌ خۆیان له‌ خۆیاندا راگه‌یه‌نی ده‌سه‌لاتی بنیاده‌من به‌سه‌ر ماده‌دا و نیشانه‌ی کاریگه‌ربوونه‌تی له‌م جیهانه‌دا، له‌ سه‌ره‌تاوه‌ش که دروستی کردن به‌ نیازی

که لاین گرتنی پیداویست و تهسهل کردنی ئاره زووهکانی بووه، چه ندیکیش کارامهیی به ره و پیش بچیت ئهوانیش به ره و چاکتریه وه دهرون، جوړهکانیشیان به پیی دابهش بوونی ئاره زوی خه لک به سه ره جوړه ها وینه و تام و پهنگدا، فره چه شن دهبن:

خه فه تی من له وه وه دیت که بیرو پای قوتیله و ئه نتیکه دین مهیدانی به رینی سه نعت و به ره هم داده نین به ته خته ی ئیعلان بۆ راگه یانندی نوکه رایه تی مرؤف و ئا غایه تی ئه و که لوپه لانه. ئنجا جمینی خه لکیش به لای شپوشیتاله کاند دهکن به به لگه ی راست بوونی ئه و بیرو پایانه که ره فتاری خه لکه که ی داوه به هوی ماددی به رژه وهندی و رۆلی خالقی ئه و شتانه ی پووچاندوته وه به وه دا که کردووه تی به نوکه نه ک پیاو ماقوول... پیلکیشکراو نه ک کیشهر... توبزی لیکراو نه ک ئیراده ئازاد... ئا وینه ی تیشکده ره وه نه ک هوشیار، واقعیعش ئه وه یه ئه گهر له که لوپه ل و کوتالیکه ی بخرینه روو، چ هیزی دلکیش و ئیراده مرین هه بی هی دروستکهر وه یا نیشاندهر وه یا بره وه به خش وه یا قرغکهر وه یا مامه له چی ئه وانه نه ک هی کوتاله که که زووتر وجودی نه بووه له دوو اړوژیشدا نه ده بوو ئه گهر مه هاره تی مرؤف نه بوایه و له هه زاران میل ریگه شه وه نه ده گوژرایه وه بۆ بازاری حیلله و بیروت ئه گهر مه به س پاکیشانی حه زی مرؤی ئه و دوو شاره نه بوایه.

ئا لیرده ئیراده و حه زی مرؤ له رووی ئالوویره وه بازاره کان تهسهل دهکن به کالای سوو دبه خش و زیان به خش، هر ئه و ئیراده و حه زانه ی لایه نی فرؤشتن و کرینیش دیننه ناو گه پی ئیقناع و سه ره نه رم کردنی دوولایی وه ک که له گه پی شه تره نج و شه ره شمشیردا هر لایه نه هه ول ده دات لایه نه که ی دیکه مل راکیشیت بۆ مه رجه کانی. له وانه ی شه ده ولته به سیفه تی لایه نی سییه م، یان دز و جهرده داخلی ماملت ببن یان ئه وه روو بدات له کرده وه ی مرؤ که به بیردا نایه ت بۆ ره و اجی کوتاله که یان بی ره و اج کردنی یان له ناوبردنی. تۆ ئه گهر داویکی گوریسکی شه که یی نیوان مامه له چییانی که لوپه له که هه لگریته وه ده بینی به ره و قولایی رۆ ده چیت تا ته خته بنیاتی کوهمل و ویژدانی تاک ده شبینی که لوپه له که ده شلیته وه له گه ل داوا که وا به پیی راکشانی ئیراده ی خه لک بۆ داواکه و تینووسانیان لیی، که لوپه له که ش هینده ی بلئی بیئیراده یه و بیده سه لاته له ره فز و رازی بوون و مل نان.

ئنجا ئه گهر ته قدیر وابوو که ته علیلی ماددی و ناماددی بتوانی راقه ی ره فتاری مرؤ بکات پیویسته ده ست توند بکات له و حقیقه تانه ی کاریگهرن له جیهانی به رینی مرؤدا و ده لین: مرؤ کاتیک ویستی حه ز و مجیزی خه لک بیزیوی وه یا ئیراده یان بمرینی چ ده سه لات و مه هاره تیکه هه یه تی به کاری ده هینیت بۆ ئیقناع وه یا ناچار کردن به پیی ئه و که رسته یه ی له ده ستیدایه که یه ک له وان دلکیشانه به جوانی کوتاله که و یه کیشیان به زهبری کوته ک... مه نتیق... ئه خلاقیات و شه عبه ده و میشک سرینه وه و باوه ری دینی و ئایدو لۆژی و شیرن کردن و قیز لی هه لستاندن... و چی دیکه و چی دیکه ی ئه وتۆ که هه رگیز له په راویزی جوړه ها بیده تی مرؤ ده رناچیت که هر خوی فیلباز و هه لخه له تاوه و نوکه ر و پیشه وایه و هه بسکهر و به ندییه و کوژرا و بکوژ و چاک و به ده و زانا و هی ره و ... و... هر یه کیکی شیان شیوازی خوی هه یه - یان نییه - له ئیقناع کردن و ئیقناع بووندا له چپاندن و سه ره شوپ کردن. ئنجا ئه گهر یه کیک بلئی: خه لق که حالوباریان یه کچوون بوو ره فتاری شیان یه ک چوون ده بی به وه شدا نزیک ده بنه وه له

داهیزانی ئیرادهی زاتی و فشانهوهی حالهتی په نجه نیشانی تاکایهتی. ئا ئهو قسهیه تامه زروویی خاوه نه که ی نیشان ددها بۆ چپاندنی شه خسییه تی مرۆ وهک بلئی له دادگهی فلهسه فهدا خوی قهرزدار کردوه به ئیسپات کردنی هیزی «حالبوار» و خوئپیه تی «ئیراده و ههلاواردن». ئاشکرایه ئهم تهرزه بیروباوهره به ئهسل له چه سپاندنی تهفسیری ماددییه وه به عهقلاندا دیت دهنه به لگه له سه نه یوونی ئیراده و ئیختیار لای غیری مرۆ گه لیک ئاسانتره له راسان بۆ کوژاندنه وهی ئیرادهی زیده بهرچاوی مرۆف له حالی ئاسایی و بی کوته ککاری. بۆ تو ئاسانتره بلئی کراس بیئیرادهیه نهک کرپاره که ی به ملکه چی کراسه که حساب بکریت، گوله گه نمی حه ز بزوینی سه پانه که به ردهستی سه پان بیت نهک سه پان ئالقه به گوئی گوله گه نم بیت، پتر به عهقلدا دهچیت. تهفسیری ماددی چالاک و خهریکه دهیه ویت ئیقناعت بکات که فرۆکه له موعاده لهی گۆرانکاریدا لایه نه به هیزه که بیت به به هانهی ئه وهی، فرۆکه پیدایهستیکی ماددی کۆمه له له وهشدا هه ولی په نجا هه زار سالهیی مرۆ دهشاریته وه و زهینت به سه هوو دهبات له ئاست بازیکی مرۆ هاویشتوویه تی له ژبانی شکهفته وه بۆ فرین به فرۆکه و هه موو لیها توویی و زیره کیه که ی دهکوژینیه وه هه هه تا فرۆکه ببیته حاجه تیکی ماددی رۆژگاری کاره با دهنی مرۆی دابیت و لی خوربیت و تی هه لپچاییت به ره و فرین و قاچه کانی به قه نارهی مه زه بی ته ناقوزه وه هه لئواسی بیت.

زه ره ریک شک نابه م له وهدا بگه ریمه وه بۆ ئه و گوته یه ی که دهلی رهفتاری مرۆ به تیکرایی له حالی وهک په کتردا لیک نزیک ده بیته وه: راستیه که ی هه موو خه لک له یه کتر ناچن چونکه ماددهی رهقوته ق نین که دهستووراتی ئه زه لی و ئه به دی بیان سوورپینیت تا ئه وهی دوو برا له رهفتاردا لیکتر جودان هه رچه ند زه رفیان له یه ک خیزاندا وهک یه که. ئنجا ئه گه ر به محال رازی بین له وهدا خهلق له هه موو روویه که وه هه مووی چون یه ک بن ئه وسا یه کجار سهیر ده بی ئه گه ر هه موو خهلق وهک یه ک نه بن چونکه روو به رووی موعاده له یه کی ساکار ده بین وهک $1+1=2-2=0$ ... به لام که له قه واره ی ورگدا جودا بوون مجیز و میقداری خۆراک و پنیوانه ی فانیله و پیدایهستی ماددهی هه زمکه ر لیکتر جودا ده بن، ته ناقوز و لیکتر چوونیش با به که یفی خویان بجوولینه وه هه ر ده بی له گه ل قه واره ی ورگی خه لکدا بگونجین. خۆ ئه گه ر جودایی هیزی چاوتیزی خرایه سه ر مه سه له ی ورگ گیروگرفتی ته ناقوز به نیسه بته تیکی هه نده سی هه لده کشیت. خۆ ئه گه ر جوداوازیی بالاشیان به دودا هات ته ناقوز ده شیویت چ بکات له گه ل ئه و خهلقه ی هینده راحت بوون هه تا یه کچوون بوون.

به راستی سه رم سوور ده مینئ له وهدا چۆناوچۆنی بتوانم کاریگه رایه تی مرۆ و کارتیکرایی هه رچی مه و جووده له ئه رز و ئاو و ئاسمان و مرده و زینده روون بکه مه وه له و رۆژه را میشکی مرۆ به فاکتهری «هۆش» پژاو جودای کرده وه، گرده بر، له غیری خوی چونکه تیک ئالقانیکی له کۆمه لدا و رهفتاری تاکه مرۆ هینده حه په سینه و ژماره ی ئه وتوت ددهاتی له کرده وهی به رز و نزم حیکایه تی بابای داهینه ری شه تره نجم به بیر ده هینیه وه که پاشای شاره که ویستی پاداشی بداتی داهینه ره که ش داوای کرد خانه کانی شه تره نجی بۆ پر بکه نه وه به جۆ، له خانه ی یه که م دهنکه جۆیه ک و له هی دووهم دوو هینده و له هی سینیهم دوو هینده ی دووهم دابنن و پئ به پئ دوو چه ندانی بکه ن هه تا ۶۴ خانه که ی ته خته شه تره نج

پرده کړیته وه... دیتیان جوی دنیا ش به شی ناکات. لیردها قسه یه ک له سه روکانی نه کادیمی به ریتانیا ده گنر مه وه که له دیاریی سالانه ی گوڅاری «المقطم» ی میسر دا بلاو کرابووه به و قسه یه ش دهمه وی تیک ئالقانی باس کراو روونتر بکه مه وه که گو تیبوی له باره ی مه ته لی ژیان ه وه:

نه گهر زانای فه له ک بتوانی به وردی پیشبینی بکات له ژماره ی نه و مانگگیران و روژگیرانه ی له یه ک ملیون سالدا روو ددات، هرچی زانای سه ر نه رز هیه به گردی و به هاریکاری ناتوان پیشبینی بکن له رهفتاری میشتیکی به ره لالا بکریت له ژووریکدا، منیش په نجا سال پاش نه و گوته یه ده لیم: تو بللی چوناوچونی ده شی پیشبینی بکری له رهفتاری نه و شاره هه نکه به شه ریانه ی یه ک ملیونی و ده ملیونی ئاخناو به گری و گال و تیک ئالقانی کرداری کومه ل و تاک، چ میراتی بیت و چ تازه ی زانستی... نه فسانه یی... سه ر به ئابووری... کاره بایی... گو یزانه وه یی... شیناوردی... کوتالی... حکومه تی... نه هلی... ناوچه یی... جیهانی... مه ردا نه... ژنانه... حیزی... ده سه لاتی په نام و ئاشکرا که وه کوو سینه ر یا خود خه تی «طول و عرض» ده کشین و ته خته ی ترس پر ده که نه وه که له سه ره تاوه ده ست پی ده کات به ترس له مو دیری مه کته ب نجا له عه نته ری که ره ک و نجا هه ره شه که رانی روتبه و نیشان به سه ر سینه و قولیان ه وه که خه لق ده توقین هه تا به ملی که چه وه جزیه ده دن <۱۳>.

ئیر له و مه نجه له ی وه ها به کول هه موو هوشپه سه ندیبه کانی <۱۴> ده ستوری ته ناقوز و به ره ژده وند و حیسابی بیردوژان به سه ر کاغه زی لووسه وه ده بنه هه لم... میشتیک ره ها ده بی له کو تی بیردوژی و پیشبینی و چاوه پروانی نجا پینج هه زار ملیون ئاده میزادی دابه ش بووی به سه ر هه زاران ره گز و باوه ر و، تیک ئالو به گری و گالی بنه ژمار و چه ندایه تی و چونا یه تی تا قانه یی و نیشتمانی وقه ومی نیوده وه له تی و جیهانی بیسنور و چی بی نیهایه ته له مؤدیل و مجیز و جوړه های ته سلیه و وینه های هه رام و هلال، ئا نه و پینج هه زار ملیونه چ پیشبینیه کی له باره وه ده کریت؟ ده شانین هه ر تاکیک له و ملیارانه ده شی جودا بی له برا و براده ری به خو ی و ئاره زوه کان و قه ناعه ته کانی و هوشی ون و ئاگاداری و ته جره به ی له ژیاندا و چی ده یحه سینیه ته وه و سه غله تی ده کات. بگره، له وانیه هه ر نه و تاکه خو ی له م روژدها جودا بی له دوینیی به پی میزاج و جوداوازیی کاریگه ران و جوړه های په کخه ر و هاندر. هه ر یه کیکی له وانیه راستیش رویشتون ده شیا به لایه کی تر دا رویشتابیه به مه رجیک ته جره به ی جودا بایه له ته جره به ی هه وه ل جار قه ناعه تی پی قالب به ستو بووه. داوه موویه ک به سه بو ئه وه ی رووکاری به ره و باوه ری غه یبه وه بو لای ببناوه ریبه وه گو رابایه نه گه ر له که نجایه تیدا به بی ئیمانیکه وه گیرسابایه وه.

له لایه ن به ره و چه پ بوون و به ره و راست بوونیه وه له وانیه به ریکه وت رینموونیکی سه ر به راست یا خود سه ر به چه پی بو ره خسابیت. زوریش وه ها بوو که سینک له ده رووندا ئیمانی هه ژاوه یا خود رماوه به لام شه رمی دیته وه به دیمه نیکیه وه ببین که به لایانه وه نا ئاشنایه هی وه هاش هه ن ئیمان به چه ند دره مینک ده فروشن، هه شیه خوینی خو ی ددات و ئیمان ناگو ریت. تو نه گه ر کنه بکه یت له حالی که سینکی شه یدای قومار وه یا فروقیل وه یا کو تره بازی وه یا که یف وه یا درو وه یا هه واوه وه س وه یا سه رکزله یی وه یا لووتبه رزی وه یا هرچی ناوی «متناقض» ی لی ده نیت سه یرت دیته وه له دوزینه وه ی

ئەوتۆ بە بیری فەیلەسووفدا نەپەت وەك كە یەككە لئی زەحمەت بی درهەمەك لە پیناوە نیشتمانەكە ی خەرج بەكات كەچی گیانی لە دەست بەدات بۆ دامرکاندنی مەراقیكی كەودەنانهی وەك دزیەتی هی ئەوتۆش پەیدان هەستیان كۆل دەبیت ئیتر مسیبهتی ئەرز و ئاسمان نایبزیوت و كەیف و شادی هەوێل و ئاخیش نایكیشیت. كەسیكی لە بەنگكیشی رابیت خۆی و دایك و باوكیشی دەفرۆشیت بۆ دوو نەفسە ی «كەیف...» یان یەككی سەر بە لایەن فەكریكی سیاسییه وە ئەو خۆپریهتییه بەكات كە بەنگكیش دەيكات، دلنایش بە لەویدا كە ئاشتیخوازی ئەوتۆ دەبیت هیندە تیژپۆیه فەتوای كوشتنی هەموو ئەو كەسانە دەدا كە نەهاتوون ئیمان بە ئاشتی و بەزەبی بهین...

ملیونهها شیتی باوەری پەرگیری هەن دوولئی ناكەن لە تەقاندنەوێ ئەرز و هەرچی و هەرکەسی تێدایە بە نیازی پاك كۆرندەوێ لە گوناحان... درێژەدان بە گەشتی ناو ئەم دەروە سەر بە كۆتایی ناگەیهنیت لە هەر كۆلانهیهكەوێ تیروانیت موتالای سەیر و سەمەرە دەكەیت لە كەینوبهینی ئەم مەخلووقە ی كە فەلسەفە و بێردۆزی تۆری تەفسیر و تەعلیلی بە دەورەدا دەتەنەوێ تا بتوانن خواز و ئومید و «تصور» ی بەكەن بە بەلگە ی راست بوونی ئەو شتانە ی تەمایان لئ ناوێ هیچیشیان لئی بە ئاوات ناگەن مەگەر ئەوێ بە قەمچی یان ئیقناع یان گومرا كۆرند مەیسەر بیت، جۆری ئەو تەرزه وەسیلانەش بێئەژمارن. ئەو گۆتەیهی دەلئ مرۆ هاوچوون هیندە سادە و بەستەزمانە وەك ئەوێه بەگوتری ئەستیرهكانی ئاسمان وەك بە چاوە دیارن لئك نزیكن.

بەلام ئەوانە ی بە روالهتی گۆتەدا دەلئ مرۆ هاوچوون لئی ناگەپین بچیتەوێ ژیر ئەو دەستوورانە ی، بە پئی رانواندیان، لە پیداوایستەكانی سروشت و مجیز بۆیان دادەپێژن. بگرە ئەو كەسانە لە هەموو سیاسییهك و دەسەلاتداریك سوورترن لە سەر زنجیر كۆرند ئیرادە بە مانع و بە پەرچ دانەوێ چونكە بێگومان لەویدا گۆتەیهیكی بە مەهارەتەوێ دەینهخشینن بابەتی سیاسین بەكاری دەهینن لە رەوا كۆرند مەنع و پەستوتن و لووتشكاندن و لئخوڕینیكی بە دواياندا دیت.

لەوێهەری ئەوبەریشدا [بەری راستە ی بە لای چەپڕۆیانەوێ] دەبیت ئەوانە ی كە راست دەكەن و دەلئ جوداوازی لە مجیزی تەبیاتی بەشەردا هەیهە ری دەدەن بەو جوداوازییه خۆی هەلبێزیت، یاسای وەهاش دادەنن كە لەگەل ئارەزوی خەلق بروت تا ئەگەر ئارەزوی زۆرینه گۆرا یاساش بەو پئیە بگۆریت، هۆی بێر و خۆروونكۆرندەوێش لە دلخوازی هەموو كەسدا یە و بوو.

ئاشكرایشە، بەر لەوێ حورمەتی بیرورا قسە ی لئوێ بەكریت ئەو حالوبارە كۆمەلایهتییه ی كە دلخواز و مجیزی تیدا بە دەنگ دین هەرگیز بریار نادات كراچ و هەرەشە ی مسیبهتان بە كاریت چونكە یەكەم خشت لە هەلئانی بنیاتی كۆمەلایهتی سەر بە پیزنان لە «ارادە» بریتیه لە نوخته سەرەتای پیزنان لە زاتی تاك كە لە پئشەوێ داوا دەكات دان بنری بە جوداوازی بیرورا و خواز و نیگای بەرەو دووارپۆژ، ئەمەش لە سببەری باریکی كۆمەلایهتی ئۆگرتووی فەلسەفە ی live and let live - «بژی و با خەلقیش بژین» مومكین دەبیت بە جۆریكی وەها كە كەمترین لئكخشاندنی ئیرادان روو بەدات، ئەوسا ناز كۆرند هەر كەسیك بە بیرورای خۆی نازی خەلقیشی سەلماندووە، هەر جۆرە مەیلنكیش بۆ خەفە كۆرند مافی خەلك لە بەكارهینانی خوازیان دەكیشیتەوێ بۆ بەرەللا كۆرند بێردۆزی تەناقوز لەو هەولەیدا كە

سەرەنجام یارمەتی لایەنئیکی بەهێز دەدات بۆ تێبەردنی ھەموو لایەنئیکی دیکە. سەیر دەبوو ئەمما سەیر ئەگەر شیاوا لە سەردەمی سۆمەر و فیرعەونەکانەو مەبدەئێ تەناقوز لە شکلیئیکی بەرنامەئێ فەلسەفیدا خرابایە گەر و بەردەوام بوایە لە پالائوتە کردن و تێبەردنی پشناوپیشت بکوئیت و ببریئیت و نەھیلئیت بە دەستی کرایەو و بئێ لەمپەر.

بەئێ دەزانین تێبەردن (اختزال) نە کەم بوو و نە سووک بە درێژایی رابردووی پر لە کارەسات بەلام ئەو تێبەردنە و خەفە کردن و ھەلکەندەئێ لە میژوودا پرووی داوہ شتیک بوو چ فەلسەفەئیک بە رەوای نەزانووە و داوای نەکردووە دەستنیشانی ئەو تیریزانە بکریئیت کە نەھیلانیان بە عەمدی و بە ئیسراری پیشەئکی بریاری لەسەر درابیت مەگەر لە حالەئێ بە سفتوسۆئێ و ھادا کە وشکە باوہری بە خۆوہگلاو سوور بوو بئێ لەسەری. ئنجا ئەگەر پیروزی و رەوایی تێبەردن لە رێئێ حەتمی بوونی ئەو شتانەئێ تەناقوز داوای دەکات بوو بە بەرنامە، دەرفەت نامینئێ خەلک لە سێبەری لێک بووردن و پیکەوہ ھەلکەردن و ئالوگۆری بەرژوہنددا ھەناسەئێ راحەت ھەلئینئیت ئیتر ھەر خانەئیکە گەرک لەوانەئێ خۆ ئامادە بکات بۆ تێبەردنی دراوسیکەئێ بە بەھانەئێ نەگونجانی بەرژوہند.

ھەر لە بواری ئەوتووہ بوو، کەسانئیک لە عومریاندا مریشکیکیان سەرنەبریوہ لە ھەرای خویناوی دیندا کەوتووئەتە چالاکئێ. گوئ نەدانە گیان و نامووسی خەلک بە لای دەستدریزکەرەوہ ئاسان نابیت تا ئەو دەمەئێ حورمەتئێ کۆننەئێ تازە نیچیرەکەئێ بە لاوہ سووک دەبیت، مرۆئێ بەسالداچوو دەست بۆ نامووسی بنیادەم دریز ناکات ئەگەر لە ویژدانیدا تۆسکالیک حورمەتئێ ناموسەکەئێ لا مابیت، بەلکوو ستەمکاریش خۆ ماندوو ناکات بە رماندنئێ خانە و پرکردنەوہئێ بیر و برینی درخت ئەگەر ئەو شتانە لەبەر چاویدا لە ریکاری بینرخئێ و بیئعیباریش نزمتر نەبووبیتەوہ دەنا بە کوشتنئێ خاوەنەکەئێان دلئێ دادەمەزرا و ئەرکی پرکردنەوہ و برین و رماندنئێ لە کیسەدا دەماپەوہ، توومەز ئەو شتانە بوون بە «نرخئێ گلاو» دەبئێ لە ناو بچن.

بە کۆتایی گەیشتن لە وینەئێ ئەو ستەمانەئێ سوودی ماددییان پیوہ نییە کاریکە لە توانا بەدەر، ھێ و ھاشیان تێدایە تا نەقەومئێ خەيال بۆئێ ناچیت. ژماردن و مومکین نەبوونی ژماردنئێ ئەو وینە ستەمانە و ھا رانگەئێئیت جیھان یەکسەر خراپەئێ، کە بمانەوئیت وینەئێ ئەوتوئێ چاکە و ناموس باس دەکەین وابزانین جیھان یەکسەر چاکەئێ، بەلام مەبەستم لە جووت کردنئێ وینەئێ لەیەکتر جودا، پتر، ھەموار کردنئێ رێئێ سەلماندنئێ ئەو قسەئێ مە کە دەلیم سەرچاوەئێ پەسەندکاری و دزیوکاری مرۆقەکەئێ و ھەر ھۆکاریئێ بەئیننەوہ لە رێئێ تەناقوز و بەرژوہند یاخود ھەر فاکتەرئیک دیکەوہ بئێ بۆ راقەئێ رەفتار [ئێ مرۆ] ھیچی نیشانە ناپیکئیت ئەگەر مرۆ بە کارای یەکەم و لایەنەکانئێ دیکە لە موعدەلەدا بە کارتیکراو دانەئیت. تۆ ناتوانیت ئیشتیھای مرۆف ببزیوئیت بە خۆراکی بەھەشت ئەگەر نەخۆش یان بەرژوو بوو یان مجیزئێ لە خۆراکی دیکە بوو یان لئێ حەرام بوو، نازدارترین کیژئێ جوانیش دلئێ نابزیوئیت ئەگەر مندال بوو یان پیری ئیفتادە بوو یان زیدە بە تەقیە بوو یان ئیشتیھای نەبوو یان دەربەستی سلوکی نامووسکارانە بوو، ھەر وہا ھەرچی دندەر ھەئێ یەک یەک بیانگرە دەبینئیت ھەمووی بئێ تەئسیرە ئەگەر بابای دندەراو حەزی لئێ نەکردن. کە ئەمە دەلیم ھەرگیز گرنگئێ دندەران و

دنه كوژان نه فې ناكه م كه ده زانم جيهان به ده وري مروقه وه سې جوړه: يار و نه يار و بيلايه ن. به لام ياري و نه ياري شتان له پله ي به لگه نه ويستدا نين چونكه يار و نه يار و بيلايه ن به پېي چه ژ و نه ريت و ياسا و ئايين و به پېي حالوبار و له ساليكه وه بۇ ساليك ده گورين، هوي گورانيش گوراني نارهنوي مرو يان حاله تي يان بولواني ده بي، نجا هر گورانكي به سهر بابه تي فروشه مه نيدا <١٥> بيت. له لايه ن فره چه شني و زوري و كه ميي ئه و بابه تانه له فروشگاياندا هه مووي كرده ي مرويه تا ئه گهر له واندا مجيز بزوييه كه هه بوو ئه ويش هر سازشي مرويه مه گهر له حالوباريكدا كه به ده گمه ن پيستي سموره و گه زو و گوشتي نه ههنگ و چشتي سروشترد له خووه ناياب بن ئه وساش مرو راوي دهكات وهيا كوي دهكات وه و به جوړه ها فهندي دنه دان خه ريكي ده بيت.

نووسه ر و بيژره له كون و نويدا هه بوون پايه ي تاكيان له بنياتي كومه لدا ده برده پايه ي ئه ندام له له شي زيندودا، ويك چوواندنه كه ش شاعيرانه و جوان و هاندره بۇ هاريكاري و به رزه وهند تيك به ستن به لام جوداوازيه كي زل هه يه له نيوان هه ردوو حالدا چونكه كه ره سته كانى له شي زيندوو له سه ره تاوه ته رخا كراوه بۇ به رده وام بووني ژيان، زور به ريكي كوميپووته رانه له هاريكاريدان و ژياني هر يه كه يان به نده به هي ئه واني ديكه وه كه چي تاكي مرو له نيوان تورپكي گريياويي كومه لايه تي ده خه بيتيت كه پره له هاريكاري و جوداوازي و شه ره چه پوك و جوړه ها سازشت كه هه زاران تاكي تيدا ده فوتيت بي ئه وه ي بكيشتيه وه بۇ مه رگي تاكه كانى ديكه چونكه پيوهندي كومه لايه تي زور داوي پنبه ستي مه عنه وي چاوه دي رانه ي تيدا يه ده شي خوليد زينه وه ي تيدا بكرت يان رووكاري بگوريت كه چي پيوهندي ئه نداماني له ش زينده لي (عضوي) و جوشخواردوه.

حه قيقه تيكي گرنگي لايق به تيبينيش ماوه بگوتري: بايي پيوهندي سه لامه تي تاك به سه لامه تيي كومه له وه پله ي ژياري <١٦> و پيشكه وتن خوده نويني و هه ستي به رپرسياري و ريز له ياسانان و شيرازه پاريزي ده زيته وه به وه شدا پيوستي به خه فه كردن و چپاندي كه سايه تي كه م ده بيته وه. ناشي له بير بكه ين، خوار و ژووري كومه لگان له لايه ن ژياريه وه ده چيته وه بۇ خوار و ژووري مرويه كانى نه ك ساختمان و قه ترينه كانى خو ئه و شتانه نه روان وهك گيا له كناران ده روئي به لكوو بليمه تيي كه سانكي تي هه لكشيبوون له زانست و هونه ر و ته كنك به مه لوته خستنيه كوشي كومه له وه به وه شدا ريكاري <١٧> شه قام و فيرگه و چيشخانه كانيان به رزكرده وه.

تو بينه عيماره تيكي كونديشن دار له هور دروست بكه و ببينه هورنشينه كان چون سه ريان لي سوړ ده مينئ. خو خانه و مصنوعات ماموستا نين خه لك فير بكن چون ره فتار ده كهن و پيش ده كهن. ئه گهر سه رنج بگريت له ره فتاري تاكاني سه ر به ژياري و پيشكه وتن نزم و به رز، له خه به ر بوونيانه وه تا نووستنيان، حيره ت ده تگرئ كه چه ند ليك جودا و فره چه شن و دژ به يه كترن: تاكيكي بگره له ته نه لي كوشنده يه وه و برؤ به ره و نويز و رؤزوويه وه هه تا خنكاني له سه ما و موسيqa و فووتبولي... مرو هه رگيز ئه و خه لقه نده يه نييه له كتيبان سه ري پيدا ده گريت وهك بوونه وه ريكي پوره ههنگ و شاره ميروو هر خه ريكي دانه ويته داكردن و شه مي و ههنگوين تيكه ل كردن بيت: مرو دروستكه ر و رمينه ره، چالاک و ته نه له، په رستگار <١٨> و بيخوايه، فريشته و ئه هرime نه... به پانايي نيوان ئه مپه ر و ئه وپه ري په سه ندي و

گەنن و دزىوى و جوانى بەسەر جۆرەھای جۆرى خەرىک بووندا دابەش دەبن. خۆ ئەگەر مەرۆف خەلقەندەھىەكى بەرژەوھند ئاکار بوایە بە پىی پىوانەھى بىردۆزى و فەلسەفانەوہ کەس نەھیدەزانى بە کام پلەھى پىشکەوتن و پاشکەوتن دەگەبىشت، جا ئەگەر بە دووا سوودى خولاسە کەوتبايە بە ناچارى دەبوو بە کۆمپیتەر لە لایەن عەقلەوہ، تیکەل بە جانەوہر [ى بەرز] لە لایەن غەریزەوہ، ئیتەر بىر بکەوہ لە «کۆمپیتەرى غەریزەدار» ئایا پاش لیدارپىنى ئەو پەرەوێزە بەرىنەھى تەبىات و خووى بە دەورى مەرۆفایەتیەوہى بوو چى دەکرد چونکە دەورىكى زىدە گرنكى ھەيە لە چارەنووس و راپەرەوى وەک تاکىكى داپراو لە کۆمەل تا تاکىكى بەند بە کۆمەلگەوہ: تۆ داویک لە داوھکانى رەفتارى مەرۆ ھەلبگرە و با بلیین داوى ھەزى یارى یا مەیلی زایەند (جنس sex) یان ماددەووستى یان ژووان پارێزى، سەیر و سەمەرە دەبىنیت لە ھەلگرتنى ئەرکى ئەو خووەى چۆن گىانبارى بۆ دەکات و بە قەدەر توانا لى خەرج دەکات. وەى چارەرەش خۆى، ئەو کۆمەلگەھى دەسەلاتدارە بەھیزەکەھى گىرۆدەھى دنەھىەكى ھەلەشە یان ھەوہسىكى شىتانە یان ھەزىكى گەمژەل بىت: میژوو بۆمان دەگىریتەوہ، یەک لە شاھەکان، لە پىناوى شتىكى لى خۆش نەھاتبوو فەرمانى دا بە یەک لە بەرەدەستەکانى ھىندە ھەزار چاوى بنیادەھى بۆ بکۆلێت، کە چاوەکانیان ژمارد دەرکەوت جووتە چاویک لە مەبەست کەمترە، شا ئەمرى کرد جووتە چاوى ئەو بەرەدەستە بکۆلن لە برى نوقسانىەکە.

دەشى تاكى عادەتى بگرین بە تاکىكى دەسەلاتدار کە ئەویش بە پىی دەسەلاتە کەمەکەھى و لە گۆیرەھى گەمژەللى خۆیەوہ خۆى و خەلکىش بىتلىن. ماوہ تىبىنىیەكى لە لایەنى «ھۆشکرانەوہ و بەرژەوہندىبىنى» یەوہ بکرىت: وەک ئاشکرایە سەرەتاکانى تەمەن ھەتا پلەھى گەنجایەتى ژىر و بەبرشت قۇناغىکە بەر لە پلەھى ھۆشيارى و بەرژەوہندىبىنىیەوہ برىتییە لە ساوايى و فەراقەيى و دەمپرووتى و دوور لە فکرى بەرھەم و لىزىادکردن و قازانجەوہیە. بە دوا ئەو دا قۇناغى گەنجایەتى دىت کە ھىز و کارامەيى تىدا کۆ دەبىتەوہ کە دەورى سى سالىک دەگریتەوہ ئىتر تەمەنى داھىزان دادىت کە پىتۆلى لەگەلدايە بەلام لە رووى ھىزەوہ زۆر داشکاوہ. لەمەوہ ديارە تەمەنى «توانا و ھۆشکرانەوہ» ئەوہیە دەکەوینتە نىوان سەرەتای کالى و ئەنجامى پووانەوہ. ئەویش بە مەرچىک، ئەو ھىندە تەمەنە، گرى و گال و ھىزى و کشتى تىدا نەبىت و مەزاق و وړینەھى لى سربايتەوہ کە ھىچ تەمەنىک لىیان رەھا نىیە.

تىبىنىیەكى دیکەش دىتە ھىسابەوہ لەوہدا کە ئافرەت لە زۆر ولاتاندا دوورى ئەو موعادەلانە دەژیا کە فەیلەسووف بریارە میژووویەکانى لەسەر ھەلەدەنیت تا ئىستاش لە زۆر ولاتدا ھالى ئافرەت ھەرودەھایە نىجا چۆناوچۆنى سەرجمەى کاران راست ھاتووہ لەو دەرڤەتە تەسکەدا کە ھىز و پىتۆلى «پىاو» تىیدا دەگەنەوہ یەکتر؟ وەرامى یەکەم و بەر لە ھەموان ئەوہیە کە ئەو سەرجمە ھەرگىز راست نەھاتووہ بە پىی ئەوہى کە فەلسەفە چاوەرپوانە پىاو ھەمىشە دالەھى بەرژەوہندى گرتبىتە بەر: نە ھەموو کەس بە دالەکەوہ چووہ و نە ھەموو پىوہ چوونىکىش بەرژەوہند ئامىز بووہ، لە رابردووشدا کە کار بە جۆرىک لە جۆران راست ھاتووہ لەوہوہ بووہ بارى ژيان لە خۆوہ، رۆژ بە رۆژ، گلۆر بۆتەوہ بى ئەوہى ئاوور بداتەوہ لە خەفەتى فەیلەسووفان کە ناچارن ژيان و گوزەران ھەلنن لەسەر بەرژەوہندىبىنى و ھۆشمەندایەتى ھەر ھەتا بتوانن ھۆکارىەكى ھۆشگرانەھى لى دارپژن بۆ ئەوہى ماجەرەى میژوووى تىبھاوێژن،

جیهانه‌کەش له خۆوه ده‌گه‌را بێ ته‌گبیری رێکوپێک، حکومه‌تانیش چه‌رخیان ده‌سوراند به پێی لێهاتوویی خۆیان به داد بێت یان به سته‌م. خه‌لکیش مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ بوونه‌وه‌ردا ده‌کرد به‌و که‌رسته‌ی گۆزه‌رانی که هه‌یبوو، داب و نه‌ریتیش به دهم رۆژگاروه ده‌چه‌سپاو خه‌تیکی ده‌کیشا به ده‌وری ره‌فتاری په‌سه‌نده‌وه. رۆژگارهاش به‌سه‌ر ده‌چوون به‌ر له‌وه‌ی شتیکی تازه بابەت سه‌ر هه‌لدات یان خراپه وه‌های که‌له‌که ده‌کرد ته‌مای گۆرانیکی لێ بکریت هه‌رچه‌ند راهاتن له‌گه‌ڵ حالوباری ناخۆش توانای ره‌ت کردنه‌وه‌ی که‌م ده‌کاته‌وه، فیتنه وه‌یا راپه‌رینیکیش لێره و له‌وئ سهری هه‌لده‌دا له‌به‌ر زنده سته‌می سولتان یان به‌هیز بوونی بابایه‌کی خۆش ته‌ما یاخود کرانه‌وه‌ی هه‌ستیکی گشتی وه‌یا چینه‌یه‌تی (له حالوباری ده‌گمه‌ندا) به زوڵم و زور، فیتنه و راپه‌رینیش، هه‌رچۆنیک بێت، داده‌مرکایه‌وه یاخود ده‌سه‌لاتی ده‌گرته ده‌ست بێ ئه‌وه‌ی گوێ بداته بیرورای وهرزیر و کاسبکار و خه‌لکی که‌ره‌ک و ناگه‌ره‌ک.

ئنجا که حال ئه‌مه بوو ماده‌ و به‌رژه‌وه‌ند نازانی چۆن بسورێ تاکوو فه‌یله‌سوفه‌کانی سه‌ر به ته‌فسیری سوودگیری لێی رازی بن. ناشبی بگوترێ خه‌ریک بوونی سولتان و به‌ره‌هه‌سته‌که‌ی به مه‌سه‌له‌ته‌وه له‌وه‌ی ده‌یکرد و نه‌یکرد، به پیتۆلی وه‌یا به‌گه‌مه‌له‌ی له‌ حق و ناحه‌قدا به‌خۆی و ته‌فسیری سوودپه‌رستیه‌وه‌ی بدریته‌وه به‌حیسابی ئاپۆره‌ی ئه‌و خه‌لکه‌ی ملی راکیشا بۆ فیتنه‌که چونکه که ئیراده له‌به‌یندا نه‌ما جووتیار و گاره‌ش و گاسن که به‌به‌رژه‌وه‌ندی ده‌سه‌لاتدار کاریان ده‌کرد وه‌کوو یه‌کیان لێ دیت، له‌وانه‌یشه ده‌سه‌لاتدار پتر له‌ په‌رۆشی گاره‌شدا بێت تا جووتیاره‌که‌ی چونکه گاجووت بێ کرینه‌وه که‌لینی پرنا‌بیته‌وه که‌چی به‌کرێگیراویکی تازه له‌ بری هی کۆن له مه‌سره‌ف زیاد ناکات.

په‌رۆش و خه‌فته‌م بۆ سوور بوونی فه‌یله‌سوفان له‌ دانه‌وه‌ی «هۆ- ی پوودا» بۆ حالوبار و سوود و ماده‌، یه‌که‌و هه‌ل، له نادرستی فکره‌که‌وه دیت که من هه‌موو دهم گوتومه، نه حالوبار و نه به‌رژه‌وه‌ند و نه ماده‌یات له‌ کۆمه‌لایه‌تی و میژوودا وجودی ده‌بیت بێ مرۆ، ئاساریشیان هه‌ر ئه‌و په‌نگه ده‌گرێ که له مامله‌تا به مرۆی مامه‌له‌چه‌یه‌وه‌یه، نه شیلمی فاسق و نه پیتلوی منافق هه‌یه تا ئه‌و دهمه‌ی به‌دایه‌تی فرۆشیاره‌که‌یان به سوودگیری ناپه‌سه‌نده‌وه له شیلم و پیتلوه‌که به‌ده‌ر ده‌داته‌وه، هه‌رچی به‌دایه‌تی هه‌یه له‌و مامله‌ته‌دا هی فرۆشیاره، هه‌ر به‌و پیتیه له زۆرحالدا به‌دایه‌تی یاسا له‌و که‌سه‌وه دیت که ته‌نفیزی ده‌کا، قانونی به‌دیش ئاوینه‌ی یاسا سازه‌که‌یه، هه‌روه‌ها خراپه له قاتله‌وه‌یه نه‌ک له تفه‌نگ، له ئازێری هه‌له‌شه‌وه‌یه نه‌ک له گه‌رۆک. حالوباری گه‌نده‌لێش له کۆمه‌لدا به‌چکه‌ی خه‌لقه‌که‌یه هه‌رچه‌ند هۆیه‌کیشی سته‌مکاره‌که بێت که ئه‌ویش مرۆیه‌که مرۆی وه‌ک خۆی به‌کارده‌هینی بۆ لێخوڕینی ئه‌و خه‌لکه‌ی سه‌ریان بۆ دانه‌واندوووه. که دین بێگرفت ده‌لێن نه‌زانی هۆیه‌کی زلی دواکه‌وتووویه له بیر ده‌که‌ین نه‌زانی وه‌ک دوویشک و گورگ نییه خۆی لێمان دانووساندبێ به‌لکوو بریتیه له که‌مزانی و که‌مفامیی به‌شه‌ر، ناشکرێ مرۆ و نه‌زانیه‌که لێک جودا بکه‌ینه‌وه هه‌تا نه‌زانی سه‌ربه‌خۆ بێت هه‌روه‌ک به‌فر و ساردی و ئاوی کولاو و گه‌رمی لێک جودا ناکرینه‌وه ئیتر رینگه نییه بۆ چاره‌ی نه‌زانی مه‌گه‌ر خویندن ناپه‌سه‌ندیش له مامه‌له‌ی شتومه‌کدا ناسپێته‌وه مه‌گه‌ر به په‌روه‌رده‌ی ئه‌هلی بازار و زبڵوزاری کۆلانا‌نیش بنه‌پر ناکریت ماده‌م خه‌لقه‌که چه‌په‌ل بن.

هیچ شتیک له پیکهینه رانی حالوبار و بهرژوهند و ئەو دەوروبەرەى سوورپیان له مرۆ داوه ناتوانی له خۆه کارىگەر بێت. رەقایی بەردیش، دوور له بەرد، ناتوانی کارىگەر بێت. پتویسته مرۆ هەبیت و بەرد هەبیت هەتا حالوبار و بهرژوهند و زەرفى سروشت و رەقایی هەبیت و کارىگەر بێت به چاک یان به خراب. قسەش لێرەدا له گەل کۆمه له نهک سروشت به رۆژ و با و برووسکەیهوه که ئەمانه جودان له مرۆ و ملکه چى دەستورەکانیان و گەیشتنى مرۆ پتیا نهوه دوای هەبوونیان دیت نهک خەلقیان دەکات، لووانى مرۆ له گەلیاندا و کهوى کردنیان و بێدهسه لات وهستانی له ئاستیاندا شتى به شه رین، ئیشاره تیش بۆ ئەم لایه نه نه کراوه.

پەرۆشم پتر سەردەکات له هۆیه کی تره وه که هیندهى میژوو و کۆمه لایه تیی لێره به دوواوه بێره زایه. ئەو سووربوونه له سەر هۆى ماددى - بهرژوهندى و چى به دوایدا دیت یان له بهراییه وه هاتوو له بهستنه وهى رووداو به تەناقوزه وه، زەرەرکهى له وهنده دا ناوهستى که رووداو ده دریته وه به غه یرى هۆى راستینه، که به شه ره، به لکوو کاویژکردنه وهى ئەم هه لیه ی وه ها زل له لایه ن خه لقه وه وه ک ئەوه یه چۆریکی به رده وامى به نگ له گەل بژیودا بچیته له شه وه بى ئەوه ی هه ستى پى بکات ئیتر پى پر ده بیت و قه ناعه تى پى ده هینیت و بۆی ده که ویته هه لپه و له ئاخردا ته سلیمى ده بى به سه لماندنى نه تیجه ناچاریه کهى که بریتیه له به خشینی گرنگی و یه که مینایه تى به وه ی پى گوترا بهرژوهندى ماددى له ته فسیرى رەفتار و رووداوا تا ئاخروئوخرى له بیری ده چیته وه که خالقى بهرژوهند، مرۆف، له پایه ی ره وای خۆى نزم بۆوه بۆ ته پلى بنى فه رامۆشى و بوو به و ئەسپه ی به پاشه لى عه ره بانه وه به ستراییته وه. تیژکردنه وهى زه ینى مرۆ به فکریکی تاکه فکر به دم زه مانه وه و بى ده مه ته قه و رەخنه و به ره له ستى به به ریه وه هه یه شه قلى خۆى لى چه سپ بکات و بۆ دلخوازى خۆى رایبه ینیت و گوئى و چاوى له ئاست غه یرى خۆى بیه ستیته وه، ئەم به دیه هه ش به قوولایى میژوو و به رینایى کۆمه لگان شایه دى هەن، وا لێرەدا ته جره به یه کی خۆمت بۆ ده هینمه وه تۆیش له ته جره به ی خۆت وینه ی ئەوت هه یه.

وا ریک کهوت میوان بووم له ماقوولیکى پژدر، بابە کراغای سه لیماعا، و شه ویک له شه وانى شوباتى ۱۹۴۰ لای مامه وه و لیمی پرسى چۆناوچۆنى ئیراده ی به شه ر بووز ده خوا له گەل ئەوه ی مه لاکان پى ده لێن «جوزئى ئیختیار» و بۆ ده بى «کل» تا ببع به «جزأ» بیت؟ منیش وه رامیکم دایه وه <۱۹> به دلایه وه نووسا، ئنجا پرسى: بۆچى ئەوانه ی شتى تازە بابەت ده خوین له خواپه رستى دوور ده که ونه وه؟ هه ر خۆى به دم پرسیاره که وه که وته سه ر شیوه ی وه رام دانه وه و گوئى: وا گومان ده بيم سه به ب ئەوه بى که رووداوان ده دنه وه به ته بیعت نه ک «خالق» قسه که شى ماوه ی ده مه ته قه ی نه هیشته وه و لزوم به وه رامى من نه ما.

ده بى ته عیلی شتان به سروشتى که ره وار له جیاتی خالقى هه مه زانى هه مه توان وه رگه رانه له شتیکه وه بۆ دژه کهى به هۆى کاویژکردنه وه و راهاتن خۆ له هه زار رۆشنیبرى که له خالقه وه بۆ سروشت په ریه وه تاکیکى نه هات له رپی په ی بردن به نه ینیه کانی جیهان و ده ستوره کانی گه رانى و هۆیه کانی ده وامه ی ئەو رووه ی به لای سروشتدا وه رگى ریت و بینینیکى بیلايه نى لى هه لئنجیت که دل ئارام بکات به په یدا بوونى زیندوو له مردوو و ده رکه وتنى هه ست له بیهه ست و گۆرانی پیزانین له غه ریزه ی

بیمه‌به‌سته‌وه بۇ ھۆشى بىرکەرەۋە. ئىنجا ئەگەر لە سەرھەتاي گوماناي بوونى ھۆى ئەوتۇى بەددا ھاتىت بەرە و تەعليلكى تازەى بى كەلەبەرى جىھانىيەۋە ببات خۇ دواتر رازى بوو بۇ سروسشت دان بەھىنى بە تواناي خەلق و ئىبداعىكى ئەوتۇ كە لىي قورس دەھات بە پشكىكى كەمى رازى بىت بۇ خالق. من لە بارىكدا نىم پەندى بىخوا (ملحد atheist) بدم، بگەرپتەۋە بۇ «باۋەر»: من رووناكى دەخەمە سەر كارىكى كە ئۆگرگرتن و گوتنەۋە و كاۋىژكردن بە ويژدانانى دەكات، نمونەش ھىندە زۆرە لە ھەموو مەيدانىكدا رابووردو و ئىستاكە پردەكاتەۋە.

ئەو خەلكە كە دابەش بوون بەسەر ھەزاران باۋەردا لە رپى خوويپتەۋەگرتن و بەكارھىنانەۋە بوو تا دەبىنى چەند باۋەرى لىكتر جودا بە جىرانەتى لە شارىكدا ھەزاران سال پىكەۋە دەژىن بى ئەۋەى يەكتر بگرنەۋە ھەرچەند بەشدارى يەك بازارن مامەلەش بەيەك جۆرە بابەت دەكەن، كەمىش وابوۋە ژن لە يەكتر بەھىن يان خۇراكى يەكتر بخۇن يان بچنە پەرسنگەى يەكترەۋە.

ئەو گوتەيەى ھەمىشە دەلى بەرژەۋەندى ماددى ھەنگاۋ بە خەلق ھەلدەھىتت و ئاكار دادەپىژىت و چارەنۋوس دەسەپىننىت، بىگومان، دەكىشىتەۋە بۇ سست بوونى ئىرادە و سەنگرانەۋەى لە راستكردنەۋەى خوار و خىچى پىوانە و رپىازان كە بە چ رەفتارى فلان و توغىيانى فستان شىۋاۋ و زەدەبوون چونكە تەسلىم بوون بۇ خوارى و لارى و بىدادى ئاسان دەكەۋى لەبەر قەناعەتى پىشەكى بە زال بوونى حوكمى سوود و تەماع ئىتر خۇ تىھەلقوتاندنى من و تۇ بۇ راستكردنەۋەى لەنگەر كە لە پەرسەندنى رىشۋەت و داھاتى ھەرام خوار بۇتەۋە دەبىتە قووتەقووت و دەرچوون لە رپز و لەمپەر لە خورگەى ئاۋىكى باغەكانى واقىعى چەوتوچوپر تەر دەكاتەۋە.

خەباتگىر كە دەبىنى پىشرو و فەرماندەرەكەى تەلە و تەپكە دەنپتەۋە بۇ ھاۋرپىيەكى خۇى كە چاۋى برپىتە پىشەۋاىى ئەو رەفتارەى بە لاۋە دروستە بە پىى تەفسىرى سەر بە بەرژەۋەند ئىتر ئەۋىش خەرىكى تەلە نانەۋە دەبى لەگەلىدا. لە سەرھەتاكانى تەمەندا دەمدىت بەپىى عادت و نەرىتى پى راھاتوۋ ئارەقخۇرەۋە رپزى دەدۇراند چونكە ئارەق برەۋى نەستاندبوو بەلام بەرتىلخۇر و قاچاغچى و رپگر بە لاي خەلكەۋە مروى ئاساىى بوون ئەگەر كىژى كەسىكىان داخوازى كردبايە لىيان مارە دەكردن، كە لە ئارەق راھاتن ئارەقخۇرپىش لە ھەموو روويپكەۋە پلەى روۋەتى بەرز بوۋە بۇ رپكارى بەرتىلخۇر و رپگر.

ھىچ عەبىوعارىك نەبۋە بەدەم زەمانەۋە لە رپى تەفسىرى بەرژەۋەندىيەۋە نەبوويپتە كارىكى ئاساىى. تەسلىم بوون بۇ فەرمانى «جوداۋازىى بەرژەۋەند» و قبول كردنى بە دەستوورى گشتى بۇ بزاۋتنى ھىزە كارىگەرەكانى كۆمەل وای لە خەباتگىرپانى يەك بەرە كرد لەسەر خوئىرپىترىن سەبەبى بەرژەۋەندى مل لە تەفرەقە و ملانى بنىن يان شەرە چەپۆلك بەكەن لە پىناۋ دەقى دروشمەكان تا ئەۋەى گەلىك لە كەسانىكى ھەرەشەى فۇتانىان بە دواۋە بوو ھەستىكى ئەوتۇيان نەدەكرد بە پىويست بوونى رپككەۋتن بۇ رزگاربوون لە مەرگ ھۆيەكەش ئەۋەبوو بە لايانەۋە رپككەۋتن دژى تەناقوزە، ۋەك بلىى دژى بىروباۋەرە، خۇ تەناقوزىش بنەمايەكى پاك و پىروژى گۇرانكارىيە بەرە و ئەۋپەرى ئامانچ لەم جىھانەدا ئىتر رپك نەكەۋتن لەسەر پوۋچەلترىن شت بەس بوو بۇ مراندنى گەرەترىن ئامانچ.

من نالىم پەند و ئامۆزگارى و قسەى خۆشكەلەى ئەوتۇيى خۇى لە خۇيدا بەس بى بۇ گەياندىنى

جيهان به بههشت و وهها دهکا خه لک سه رتوی و ئاوريشم بکهنه دياریی سلاوی سبهینان که ئەمه خوی بیژیه کی سافیلکه ی ئەوتویه گیروگرفت به ئاسانتر داده نی له «کش مهلیک» من تا بلئی دوورم له هه لوهستی په ندياران وهک که دوورم له خه یالاتی خزموخوای «تناقض» که باوه ر دهکن سپینه وهی ماکي «استغلال» هه موو گرفتیک دهره وینیتته وه، چونکه ئەو بۆچوونه ته نک کردنه وهیه کی سه رسورینی کۆمه لایه تیه که له ماوهی هه زاران سالدا روواوه و لکی هاویشتوووه و رهگی داکوتاوه و فره بابته بووه به قه دهر ژمارهی کۆمه لگان که دهردی بیده رمانی له گه لدا ره خساوه چ پینوه نده یه تیی نییه له گه ل ته ناقوزیک گۆیا له چه وساندنه وه وه سه ری هه لداوه.

نه ختیکیش وردبوونه وه له شیرازه ی کۆمه ل و پینوه نده یه کانی دهریده خات که دزیوکردنی ئەو پینوه نده یانه له ری ناو زانديان به شه قلی چه وساندنه وه که ده زانین کۆمه لگه نه بووه ئالوویر و مامه له ی سه ر به قازانجی تیدا نه بوویت، ئا ئەم دزیو کردنه سه ره رای ئەوه ی به زه بیری کوته ک دهرد و دهرمان له یه ک شتدا تیک ده په ستیت، خوی له خویدا ده بیته شیرن کردنی چاره سه ری پیروزی ئەوتو که نه شی چلکنیی مامه له ی تیکه ل بیت تا ده گاته چاره سه ری پاکژی موته لق، به وه شدا له پیکاری ره خنه و ره فز و داوای گۆرین هه لده کشیت و ده بیته ئاینیکی قورستر له ئەرکی دینه کۆنه کان به خویان و ره سم و نه ریته کانیانه وه، له هه مان حالدا پتر له و پرره وانه ی به رووکاریکی دیکه دا ده نوړن گالته به ئازادی و ژیان دهکات چونکه له سه ره تاوه خوی هه لئاوه له سه ر تیبردنی چین له دوا چینی خه لک و په ستاوتنی چالاکي له قالیکی تاک و پاکدا که ری به غه بیری خوی نادات.

خوینهر دلتیا بی له وهدا که من به کهس خویش نابم <۲۰> و نامه وی هه ستی کهس بریندار بکه م به بیروباوه ریم، چ مرۆیه کیش شک نابم هینده ی من خوشجله و بی به ره و ئازادیه کی له مرۆ بوه شیتته وه به مه رجیک که به ده ستووری لیک پرسینه وه نهک به قه مه و زمان برین سه پیندرا بیت. هاوچوونیش له بنه رته وه به نده به دیموکراسی که ریز له هه موو بیروپرایه ک ده نیت و له زۆرینه ده سه لینیت یاسا بسازینیت و ماف به خه لک ده دات زۆرینه یه ک به یه کیکی دیکه بگۆریت، پاش ئەمه ش ده لیم و ده لیمه وه من له هه ره په رویشداره کانم بۆ روژیکی ببینم هه ولی گۆرباچیف له خسته نه سووری خوینی وشک هه لاتووی ناو ده ماره کانی میله ته که ی سه رکه وتوو بیت، له قوولایی ویژدان و دل و ئاواتیشمه وه ده خوازم له نوئ کردنه وه و فره چه شن کردن به رده وام بی، ئەو دهسته ش کۆتا بی ده یه وی له مپه ر به او یژیتته چه رخی عه ره بانه یه کی که خه ریکه به ره و پیشیه وه ببات، ئەو دهسته ئەمه ریکایی بیت یان رووسییه کی له ورینه دا ده ژیت.

لیره به پیشه وهش چه ندیم ئاوات بوو خروچیف زال بیت له له قانندی وشکه باوه ری مه فته نه که ی و قه لاتي پی چۆل بکات، به داخه وه قه لات له ئەرزى دا. ئەمه ده لیم نهک له بهر ره شایی چاوی که سانیک هه ست به وجودیشم ناکن: ئەمه ده لیم له بهر به زه بییم به منداله کانم و هه موو ئەوانه ی خوشم ده وین و چاکه یانم ده وی له هاو نیشتمانیه کانم و هه رچی گه لی دنیا هه یه چونکه سه ره له به ریان نمکیشی ئەو جوړه فکره ده بن که له یه که م زیدی سۆشیالزم زال ده بی.

چی ده یلیم یه کجار <۲۱> دووره له قووچه کی مژده دهری به سه ره وه هه لده نیشیت چ له میجرابی

په‌رستگه‌کان و چ له مه‌زرای فه‌لسه‌فان بێت، هیندهش ئاشکرای و هیزی به‌داهه‌تی پیه‌یه ده‌یباته‌ ریزی سوورانه‌وه‌ی زه‌وی به‌ ده‌وری پۆژه‌وه‌، ئنجا هه‌ر وه‌کوو دانه‌ینان به‌و سوورانه‌وه‌یه بای گۆرینی خۆینده‌وه‌ له‌ راست بۆ چه‌پ ئه‌رکی ده‌وێت و به‌رباری ته‌فسیری هه‌موو دیارده‌کانی ئاسمان ده‌بیت بێ ئه‌وه‌ی پیه‌یست به‌یلتی به‌و فه‌له‌کانه‌ی وجودیان نییه‌، دانه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و میژووش به‌ به‌شه‌ر خۆیه‌وه‌ نه‌ک به‌ جوداوازی به‌رژه‌وه‌ند و چی له‌و بابته‌یه که هه‌مووی له‌ به‌شه‌روه‌ هه‌لکۆلیوه‌، ئه‌ویش شتیکی ئه‌وتۆیه [وه‌ک سوورانه‌وه‌ی زه‌وی] چونکه دانه‌ینان به‌وه‌ ناچاره‌ ناکات بکه‌وێته ته‌ئویل له‌و شتانه‌ی به‌رژه‌وه‌ند و ماده‌ده و ته‌ناقوز ته‌فسیریان ناکات.

ئه‌مه‌ش شتیکه به‌دیهه ده‌یسه‌لینێ و به‌لگه‌ی بۆ دیته‌وه له‌ هه‌رچی سه‌ر به‌ به‌شه‌ره له‌ هه‌ره‌ نزیکه تا هه‌ره‌ دووری، له‌ گه‌شته‌ریانیان تا پۆچووترینیان له‌ به‌دایه‌تی و تاریکی: راقه‌ی به‌شه‌ر هه‌یچ شتیکی له‌ده‌ست نادات و پرده له‌ فاکته‌ری ته‌علیل هه‌ر له‌ ته‌ناقوزی چاک و به‌ده‌وه هه‌تا ورینه‌ی دارستاننشین و پرای ژیار و هونه‌ر و زانست و که‌ینه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و رووداوی قه‌وماو و نه‌قه‌وماوی میژوو تا ئه‌گه‌ر به‌مانه‌وێ شتیکی بدۆزینه‌وه له‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و میژووه کاری تاکه و شه‌به‌نگی خه‌و نه‌خۆشیه به‌ر ته‌فسیری به‌شه‌ری نه‌که‌وێت هه‌موو هه‌ولیکمان به‌فیرۆ ده‌جیت چونکه هه‌ر وه‌ک تینامینیت له‌ ته‌فسیری هه‌ر عه‌مه‌لیه‌تیکی کیمایی بێت که ئاسنی تیدایه هه‌روه‌هاش مرۆ به‌ تیکرای زیپک و هه‌ز و سیفه‌ته‌کانیه‌وه به‌ زه‌رووری، ده‌بیته راقه‌که‌ری هه‌ر رووداوێک که خۆی لایه‌تیکی بێت، له‌وه‌شدا گه‌رفت نییه ئاخو له‌ ده‌وری ئابووری یاخود ئایین یاخود مه‌زاق یاخود زایه‌ند... یاخود و یاخود... وه‌ تیکه‌ل به‌ مامه‌له‌که بووه، ئه‌و فه‌رقه‌ش له‌ نیوان مرۆ و ئاسندا ده‌مینیت که ئاسن بێ خوايشت بارته‌قای هه‌موو ماده‌یه‌یکی مردوو، تیکه‌ل به‌ عه‌مه‌لیه‌ته‌که‌وه ده‌بیت.

هه‌رچی مرۆیه تاکه فاکته‌ری ئیجابیه له‌و مامه‌له‌ی له‌گه‌ل مردوو و زیندووی سروشتدا ده‌یکات. مرۆ له‌ جیهانه‌ کۆن و به‌رته‌سکه‌که و جیهانی تازه و به‌رینه‌که‌یدا که هه‌تا حدودی «مطلق» له‌ به‌رینتر بووندايه، موعاده‌له‌ی کۆمه‌لایه‌تی ئه‌وتۆ هه‌لده‌نیت که له‌ نوخته‌نیگای خواز و ئیراده‌وه هه‌میشه یه‌ک لایه‌نه. ئه‌ویش مرۆ خۆیه‌تی، هه‌رچی ئاسن و ترێ و نه‌هه‌نگ و ئه‌ستیره‌گه‌شه‌یه هه‌مووی بوونه‌وه‌ر و بابته‌ی ساده‌ن چ ده‌وریان له‌ خودی کۆمه‌لایه‌تیدا نییه مه‌گه‌ر ئه‌و ده‌وره‌ی ته‌خته‌ی ره‌ش و کاغه‌ز هه‌یانیت له‌و موعاده‌له‌یه‌ی لێیان ده‌نوسری.

ئه‌م قسه‌ زنده‌ روونه به‌ ئیلحاحه‌وه داوا ده‌کات، له‌ راقه‌ی میژوویی و کۆمه‌لایه‌تیدا مرۆ دابندری له‌ جیاتی هۆی ماده‌ی و به‌رژه‌وه‌ندی و ته‌ناقوزی که هه‌مووشیان به‌شیکی مرۆقه‌که‌ن چونکه هه‌ندیکن له‌ دیارخه‌ری کاریگه‌رایه‌تی سه‌رکه‌وتووی و تیشکاوێ. ئنجا که ئه‌م ته‌شتیکت کردووه له‌ بابته‌ی سه‌ر به‌ مرۆقه‌وه وه‌ک ئه‌وه‌یه کۆپه‌رنیکۆس له‌ فه‌له‌کناسیدا کردی به‌وه‌دا که سوورانه‌وه‌ی زه‌وی بووه راقه‌که‌ری به‌ دوا یه‌کترا هاتنی شه‌و و پۆژ و چوارکزه‌ی ساڵ و نه‌جوولی ئه‌ستیره‌ی قوتب، له‌ زیمینیشدا لاربوونی زه‌وی به‌سه‌ر خه‌تی سوورگه‌یدا بای ۲۳,۵ پله و ورده‌ حیسابی دیکه‌ی هه‌ست پینه‌کراو که راقه‌ی قه‌ناعه‌ته‌خشی هه‌یه له‌و سوورانه‌وه‌یه‌دا.

ئه‌و قابیلیه‌ته جوداکه‌روه‌ی مرۆیه له‌ زینده‌وه‌ری دیکه تێ ده‌گه‌یه‌نی بۆچی زینده‌وه‌ر ئایینی نییه و

نازانئ درق بکات و ناتوانئ نمایشت و فووتبؤل ریک بیهخیت، نه تهناقوز و نه بهرژوهندیس دهنان له و بوواردها هیچ بلین. مرؤ راقهکهری جوداوازی رهنقاری دووبرایانه نهک بهرژوهند و تهناقوز. مرؤ راقهی خق بهزل زانین و پهیدا بوونی ئابوری و قوت بوونهوهی بانک و ریکوپینکی بازار و یاساکانی ئالوگور و داخوون کردن (واردات) و وهدرنان (صادرات) و قرغاندن (احتکار) دهکات، ئنجا ئهگه بهرژوهند و تهناقوزت دوزیهوه له ههنئ کاروباری مرؤدا ئهوانیش له مرؤوه چرؤیان کردوه.

لهوانیه بهرژوهند به کاکه وریاوه خوراگریت نهک به ئاسق یان له گاوری پهیدا بیت نهک له هیندوسی. لهمه و له ههمو چشتیکهوه بهدیهه داخوازی دهکات مرؤ هو ی روودان و بزوینهری میژوو و کومه لایهتی و تاک بیت بهرهو جوانتری وهیا دزوتریهوه نهک شیلیم و رادیو و چهرخوفهلهک بزوین بن. ئنجا که ئهمه کرا و مرؤ شوینه بهدیههکهی خوی پرکردهوه، باسی سوود و زهره و تهناقوز و ریکی و سهرکهوتن و ههلاتن له ئاست راقهی شتی سهر به مرؤف، چ تاکی چ کومه لی چ میژووی، وهک ئهوهیه شتیک له چند لاه تیشکی بو هاتبیت و چندین سیبهری لی کهوتبیتهوه ئیتر سهیر نییه بزاین دز به «باسم الله» وه پاریز ببات و تهوهکول به خوی لی بکشیت یان بابای ئیشتراکی ملیونیر بیت یان موفلیس به هاروونه رهشیدا ههلبیت وهیا گه مژهلنیک خیرخواترین کهس بیت.

که هه لکشایت بو رامیاری نیو دهوله تان و ئابوری جیهانی دهبینی شت سهر دهکهویت و داده بهزیت به پی تهرمومهتری بهشهری که بریتیه له مجیز و قهناعهتی خه لکی کارگوزاری ئه و ته رزه شتانه، ئیتر لهوانیه شریکانی ئیداره ی بهنکیک و وهزیران له دهوله تیکدا پیک نه یه نه که چی بیرو پای سیاسیهکانی چند دهوله تی نه گونجا و هاوچوون بیت. که ورد بیته وه دهبینیت تاقانه یه تی مرؤ له رینموونی و پیشهنگی وه نییه هه ر بو غیری مرؤ بیت به لکوو کارامه ی پیتؤل لهوانیه تاکه کاریگه ری ئیجابی بیت له نیوان خه لکی ساده و که مفامدا وهک که شهعه ده باز دهنانئ ئیراده ی سافیلکان له سیاست و غهیب و بهرژوهندی رؤژانه بسریته وه. لادی له زور کاروباریدا پشت به شار ده به ستیت و نه خوشیش هانا بو لای پزیشک ده بات چونکه مرؤف خوی له لایه ن کاریگه ری و ئیراده وه زور پله ی خوار و ژووری هه یه له مپه ر بو ئه و په ری سیفه ته کانی.

دانانی مرؤ له جینگه ی شایان به خوی نیوه ی ریگه ی به رهو چاره سه ر کردنی تهنگوچه له مانه وه ده بریت چونکه چاره که نزدیکتر ده بی له سه رچاوه ی گيرو گرفته که. مه و دایه کی به رین هه یه له نیوان راقه کردنی رهفتار به بژیو و له نیوان پشکنینه وه ی مرؤ خوی بو دوزینه وه ی مه یلی تا به پی مه یله که ی نانی نشان دهیت یان به موسیقا و سه قافه ت و هه لباردن (انتخابات) و رؤژنامه گه ری بیخافلیتیت.

له ههمو باریکدا جیگیربوونی مرؤ له پله ی رهوای خویدا تاکه ده رگه ی ئومیده بو رزگار بوونی له جینگه نه یی زوردار و به دایه تی ده سه لاتدار و هه وه سی هه وه سباز چونکه یه که م کۆتی که ئیراده ی مرؤ که لچه دهکات ئه وه یه که نه زه ریه باز و خوفه لسه فین و خوسه پین ده بنه وه کیلی خوکرد له جیاتی ئه و ده ستینشانی هه ز و ئاره زوه کانی دهکات، وهک بلینی مرؤ ساوایه که له خانه ی مندالی به رمه مکان دایان شه ربه تی عه قیده ی پی دهنوشیت و به گوته ی فه لسه فه ی ده بوشیت و زه قنه بووتی فکری کاویژکراوی ده رخوارد ده دات.

ئەگەر زۆر كوتانە دەي رۆلى ماددە و بەرژەوهند و تەناقوز جىگەيەكى و دەھايان بۇ ھەموار دەكات لە مېشكاندا كە شايەنى مرۆفە. تۆ بلى مرۆف چ پايەيەكى بەرزى دەبىت ئەگەر بەردەوام ناوى بىت بە سيفەتى خالقى ماددەى سنەتى و حالوبارى لىكتەر جودا و تەناقوزى تىژ و نەرم و بيروباوهرى لىكتەر دور و ھاوسى بشگوترى مرۆف خوى بەرپرسى بەر و دواى چاكە و خراپەيە لە جىھانى خۇيدا؟ بوتىكى مردوو بە دەوامەى ناوھىنانى و بە گرنگ گرتنى پايەى پىروزي ھەيەتى لى دەنشىت... دوو پىنوك لە تەويل و خەتىك لە لاجانگ و ھەشمىك بە چەناگەو ھەساھىر دەگەيەنئىتە پايەى سەرۆكايەتى لە ھەشیرەتدا ئىتر بۆچى ھەولىك نەدرى مرۆ چەسپ بىرى بە «مەلىك» لە ولکەى خوى و بىتە خاوەن شان لە چى دەقەومىت و ناقەومىت لە چارچىوھى كۆمەلگەكەى... بۇ دەبى ئەو دەورەى پى نەدرىت كە دەدرىت بە كەلپەلىكى خوى دروستى دەكات و ئەو خاكەى خوى دەيكتىت؟ بۆچى مرۆ بەرپرس نەبى لە ھەرىمى مرۆ؟ ھىچ مەردايەتییەك ھەيە لە بيروراى كەسىكى نازوفىزى لووت بەرز تەبىر بەكا بەو ھىزەى لە دەستىدايە؟ ئەدى چ بلىن بەو ھەزاران و ملیونانى ئاپۆرى خەلكى ژىر دەست كراو؟ تۆ بلىتى بەرد بن؟ ئايا دىلى حالوبار و بەرژەوهند و چىتى ئەوتۆن؟ ئايە ھىزى تاك و دەسەلاتى، تەفسىر ھەلناگرى لە ملكەچى زۆرىنەى خەلك بى ئەوھى بەرژەوهند و تەناقوز دەخلى بووىت؟ كەى بەرژەوھندى خەلك لە «ملكەچ كەردن بۇ ستەمكار» دايە؟ بۆچى تەناقوز بەھانای زۆرىنە دژى كەمىنە نايەت، خۇ دەبوو و دەھایە؟ ئايا مېژووھىكى خەلك دروستى دەكات مۆئامەھىان لى دەكات؟ ئەدى بۆچى سويسرەيى كەنەفت نىيە؟ ئايا دەبى بلىن «تطور» كەرامەت و ئازادىي سويسرەيى سەپاندووه؟ تۆ بلىتى «تطور» ى سويسرە وەكوو گىاى شاخ و گۆلەكان دەروىت و دەچىتە بەر گىانى خەلكەوھ؟ ئەگەر كەبراھىكى خۇشتەما و تەماعكار وىستى بەسەر سويسرىيانەوھ خۇھەلشەنگىنىت و ئەوانىش ملكەچى خۇيانىان دايە داخوازىي حالوبار و بەرژەوھند، تۆ بلىتى «تطور» لە خۇوھ بى دەخلى سويسرىيان راسىتە لادانى تەماعكارەكە و رىزگار كەردنى خەلك و گۆرىنى حالوبار؟ نە حال و نە پىشكەوتن و نە پاشكەوتن بى تۆ ئەى مرۆف بايى فلسىكن. شاعىرى مىسریش واپزانم خلىل مطران بەر لە شەست سال گوتى:

ليس القرى ولا الدمن

بوطن انت الوطن

نە گوند نە مەزرا نىشتمانن

تۆ نىشتمانىت!

جا ئەگەر دەرفەتىك بۇ تەماعكار ئىرادەى خەلك زنجىر بىكات، ئەدى بەرژەوھندى خەلك ئەوھ نىيە نەيەلن زنجىريان بىكات و بىاندۆشىت؟ تۆ بلىتى بەرژەوھند و زرووف و پىداوىست بە ھىزىكى غەيىي دەبنە پۆلىس و خەلك رەشېگىر بىكەن بۇ خزمەتى غەسبەكەر؟ ئايا شتىك نەماوھ بىلئىن لە تەعللى ئىرادەى غەسبەكەر و ملكەچى غەسبلىكراو؟ ئايا فەيلەسووف زمانى لال دەبى ئەگەر لە موعادەلەى كىكردن و ملكەچى و بەرژەوھند و زرووف، مرۆفەكە لە شوئىنى راسىتەى خۇيدا دابنىت؟ چ وپىنەيەكە لە فەيلەسووفەوھ كە دەلن دەرەبەگ ھىزى بە دەورى خۇيەوھ نا و ملكەكەى فرەوان كەرد و دەستى دايە ستەم و چەوساندەوھى

خەلك، پيشم نالى بۇچى خەلكەكە ھىزى كۆنەكردنەوۈدەك ئەو دەرەبەگە مەلەوونە؟ لەوئەتەى شەش ھەزار سالەوۈدە تاكە كەس ھىز و مەكايەتەى كۆدەكەتەوۈدە ھەزاران تاكيش چ كۆنەكەنەوۈدە خۇيانى پى بپارىزن، ليشمان داوا دەكرى ئەو حالە بەرەواژە تەفسىر بەكەين بە بەرژەوۈدە تەناقوز و چ بەلای تروش ھەبى لە «مرؤف» يش خاموش بىن كە دەبىتە بەيدەقى شەترەنج و يارىكەر بە ئارەزوى خوى بىبىزىوت بى ئەوۈدى بەلگەيەكى قەناعەتەبەخش ھەبى لەوۈدا كە مرؤ بە ھەزاران ھەزار دەبىتە بەيدەق، دەبوو ھانا بردنە بەر بەرژەوۈدە تەناقوز پىمان بلئ كەمايەتتەيەكى خەلك كە رووبەرووى زۆرىنەى خەلك بوو سەبەب بە دژايەتەى بەرژەوۈدەندىان، بە پىى حوكمى داخوازىى سروشت ھىزى ھەزار ئىرادە، ئىرادەى بىست سى كەسى شىلا و خستىنە زىلخانەى مېژوۈدەوۈ.

منيش وەك تۇ دەزانم كۆمەلگەى پاشكەوتوۈ بە ئاسانى ناكەوتتە چالاكى دژى ستەم، بەلام دەشزانم ئەو شتەى وەھا دەكات كە پاشكەوتوۈ ستەم بسەلېنىت بە برپارى بەرژەوۈدە نەبوۈدە كە بە كژ بەرژەوۈدەندىكى دىكەدا چووبىتەوۈدە دەنا دەبوو ستەمدىدە بە كەمتىن ستەم ھەلايسىت چۈنكە ستەم دژى بەرژەوۈدەندە. تا بشلىى فەرق ھەيە خەلك بۇ بژىو بەختىت تا ئەوۈدى خەلكەكە رىز بن لە بەرھەلست كەردنى ستەمدا چۈنكە ھەولئ بژىو كارى ھەموو گيانلەبەرىكە، ھىندەش سەرەتايى و رووكەشە و بىدەلالەتە دەورىكى نەبوۈدە لە گۆرانكارىى مېژوۈبى (خەرىكم بلئم لە گۆرانى بايۇلۇجىش) خۇ من گۆم لە ماۈدى پىنج ھەزار سالدا بە ھونەرى كىلان و دروینە ھەر ھىچ پىش نەكەوتوۈدە. لە بەرەكەتى شارستانىشەوۈدە گاسنى گۆرى بە تراكتۇر. جا ئەگەر خەرىك بوون بە بژىوۈدە گۆران دروست نەكات، بەولاتەرىقەوۈدە <۲۲> ياخود لە رپى قىاسى راستوكىيەوۈدە نابى دژوستان و يەكتر پواندەوۈدە لە ھەولئ بژىوخۇراندا گۆرىنىك پىك بەنىت چۈنكە كىشە لەسەر ولات و بەشەملاكيەتى چەنگەچرەيەكە تاكە يەك پىت ناخاتە سەر فەرھەنگى ژيارى بەتەواۈى وەك پشىلە و كەمتىار لە چەنگەچرەدا ناتوان بەرەو چاكترىيەوۈدە برؤن. بە روونىش دەزانىن ئەو چەنگەچرەنە ھەتا ئەو دووايىانە بەسەر كەوتنى كەمايەتى دەبرايەوۈدە، تا ئىستاش لە زۆر ولاتاندا ھەروەھا دەبىرئەوۈدە. گۆرانى مېژوۈبى تەفسىرىكى دىكەى ھەيە پىوۈندى بە تەناقوز و بژىو پەيدا كەردن و گەرم بوونەوۈدە و نووا و زائىندەوۈدە نىيە كە لەواندا مرؤف و جانەوۈدى بىزمان دەگەنە يەكتر تا ئەگەر ھۆى «تطور» بانايە دەبوو ھەموو جانەوۈدەركان بگەنە رىكارى مرؤف: بەدبەھ برپار دەدات كە ھۆى گۆران ئەوۈدە تايبەت بە مرؤبە لە نىوان ھەموو زىندەوۈراندە، بەلام باسى ئەوۈدە نايەتە ناو جغزى پەرۈشەكانى ئەم نووسىنەوۈدە.

وەكوو تۇيش دەزانم چىپنەر (قاھر) و غەسبەر چالاكترە لە خىرەومەند سەبەبىش لەوۈدەايە، ئەو ھەرامخۇرانە بە ھەرامكە دەولەمەندتر و بەھىزتر دەبن كەچى خىرەومەند لە ھەلالەكەى دەبەخشى كە بىنىشى بە بەخشندەيەوۈدە نا دەرووتتەوۈدە. من ئەمە دەزانم بەلام ئەوۈدى وىژدانم پىى ھەلناگىرىت و حوكمەكەى رەفز دەكەم چەسپانى قەناعەتى مليۇنەھا پەككەوتەكراوانە كە رازى بوونىان بە مەغدوورىيان ھەلوۈستە چاك و پاكەكەيە و لە ھەزاران سالدا، ھەر بە پىى بەرژەوۈدەندىش، جىگىرىكى نەبوۈدە، واتە بەرژەوۈدەندىان لە تىچوونى بەرژەوۈدەندىان بوۈدە و حورمەتلىان لە بىحورمەتلىدا بوۈدە و سەلامەتلىشان لەوۈدا بوۈدە گەردەنىان بەنە بەر چەقۇى قەساب. من ئەمە رەفز دەكەم بە يەقىنى وەك $۲=۱+۱$ چۈنكە نەپنى

کاره که له مرؤفه که خۆیدا، که خۆی ته فسیری سته می خۆی دهکات که له حالی دهسه لاتدا دهست به سه ر مالی غهیره دا دهگریت و دهشبیتته سته ملیکراو کاتیک چی ههیه تی له دهستی دهردههین و به ته نهایی ناتوانی له سه رخوی بکاته وه، بیحه یایی زالمیش له دهربرینی نیه تی خۆی وینه یه کی وهرگه راوه حالی تی کرای مه زلوممان عه کس دهکاته وه، ته ناقوزیکی بیئامانیش له نیوان زالم و مه زلوم دهرده یه خیت که جووله به مه زلوممان ناکات له بهر شه پرهلیدراوی ئیراده یان: قهت باوهر مه که به و قسه یه ی خاوه ن نه زهریه خیره ومه ندهکان دهیچوونه وه له وه دا که ته ناقوز به دریژایی رۆژگار زۆرینه ی هاردراوانی وروژاندوو دهی که مینه ی ئیراده خه سینه کانیا ن چونکه ناچیتته عه قله وه له ماوه ی پینج هه زار سالدا هه ولی سه د خیزان بۆ خۆده رباز کردن له زولمی تا قه خیزانیک نه زۆک بیت و که ده زانین نیسه به تی ژماره ی مه زلوممان له گه ل زالمان به لای که مه وه سه د به یه ک بووه .

ئه م سه لینه یه ی ته سلیم بوون بۆ زۆردار له بهر شه پرهلیدراوی ئیراده ی خه لک تا ئیمرۆکه ش زیندوو وه و ده ماری له فرکه دایه له زۆرینه ی ولاتاندا، پتریش ئازاره خشه به هاردراوه کان سه به ب به زۆر بوونی هۆی په کخستن و زال بوونی لای زۆرمه ند و سستی فراژی بوونی ئیراده ی لایه کی تر، ده شبینین له ده می ئاژاوه دا تا قمی بیپه روا ده توانی سواری شانوملی خه لکی گوند و شاره کان بیت و ملزه میان بکات بۆ هه وه سه که ی که دابین نابیت.

ئه ممانه وه ی ده گوتری له به رده وام بوونی خه بات و ناربه زایی دهی سته مکار به دریژایی رۆژگار، وا من قسه ی یه قینی تیدا ده که م له وه ی دیتومه و هه ستم پیی کردوو وه: به ده گمه ن نه بی فه لاهی نیشتمانه که ی کوردستانم تا پاش جهنگی دووه جووله ی نه کرد، که کردیشی له سه رینایی پهیدا بوونی حیزبی سه ر به خه باتی چینایه تی و زه نه ی بیروباوه ری ئه و حیزبانه بۆ چینه هه ژاره کان له نیوان کۆتایی جهنگ و سه ره تای په نجاکاندا بوو.

ئه و جه ر و مه نگه نه یه ی سوور به سته مکار و سته ملیکراو ده دات ئیراده ی خۆپاریزییه نه ک دۆرانی به رژه وه ند، خۆ ئه و به رژه وه نده رۆژگاره ها بوو دۆرپوو که چی جووله ی به خه فه کراو نه کرد به لام که ئیراده که ی، به جۆریک له جۆران و هۆیه ک له هۆیان، به ئاگا هات دهستی دایه بیئۆقره یی و ناهه رمانی. چه ندیکیش له سه ر ده ستنیشان کردنی «هۆ» خیلافمان هه بیت، چ ریگه ی خیلاف نه ماوه ته وه له سه ر هیندی که به رژه وه ند سه ده ها سال نووست به ر له وه ی به نووکه چه قوی ئیراده بۆ ملانی بچوولیت. رادیۆ له ماوه یه کی که مدا ده وریکی دیت له به ئاگا هینان و جوولاندنه وه داینه میکیه تی ته ناقوز له سی هه زار سالدا نه یکرد. لیره شدا ده بی بلیم دیفاعیکی وهرزیر له کیلگه که ی خۆی ده یکات فری به سه ر خه باتی چینایه تییه وه نییه به لکوو وینه یه که له په له ی ژیان ژووشکیش ده یکات: به رگریکردنی فه لاح دهی غه سه بکه ر و پاراستنی به رخه که ی له گورگ چ فرقیکیان نییه که ده زانین غه سه بکه ر گورگی دوو پییه . خه باتی چینایه تی جموجوولیکی گشتیه له چینیکه وه دهی چینیکی دیکه، هه ر هه ولکی تاکه که س له ئاپۆره ی خه لک دابرا بیت نابیتته دیفاع له چین یاخود له نیشتمان ته نانه ت له گوند و گه ره کیش.

شه پرهلیدراوی ئیراده ی چپینراو له ئاست چپینه ر چاکتر روون ده بیتته وه و واقیعیتریش خۆی ده نوینی که ده بینین زۆر لیکراو له خۆوه مالی خۆی به شه عبه ده باز ده به خشیت و خرمه تی ده کات چونکه له گه ل